புலந்திரன் களவுமாலை.

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந் தருளிய

புலந்திரன்களவுமாலை.

இஃது

கோகுலாபுரம்

அருணாஜல முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டதை

சென்னை-திருவொற்றியூர்

டி. எஸ். ராமாநுஜ அய்யங்கார்

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீ ராமாநுஜம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

[illegible]] 1924 [அணா-[illegible]

உ

கடவுள் துணை.

புலந்திரன்களவுமாலை.

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார்திருமகனே
பாவனையிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைக்களஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேணுமையா

சரஸ்வதி துதி

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கதைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதையனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்ததொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேணுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலும் கொண்டணைக்கவேணுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க புத்திவரமருள்வாய்

பாண்டியன் பெருமை

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராசாக்கள்
மதுரைபதிதனிலே மன்னர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறுபாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலிமையுண்டு துரைராசபாண்டியற்கு
மீனாட்சிவனுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
தக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தார்

அல்லியரசாணி உற்பத்தி

இப்படியாகவே இருக்கின்றநாளையிலே
ஆயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கத்தான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கருமப்போது தயவாய்மனமிறங்கி
அங்கையற்கண்மீனாட்சி அருளுமிறங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாபெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராஜாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தார் பாண்டியராஜாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார காதலர்கள்ராஜாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து மறிவுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குபெயருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளாத்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியரசாணிபராக்கிரமம்

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதியரசு பகுந்தாண்டநீன்முகனை
முடிக்கவந்தநீன்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைபிடுங்கியேதான் கொம்பனையுமாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிபோட்டிடுவாள்
கண்டவரைகுத்திதாயே கழுவிலேயேற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணுச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாருமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைக்கண்ணுடி வடதேசம்பட்டணமும்
ஈழுகலிங்கதேசம் இனமுள்ளபட்டணமும்
முத்துக்கப்பலாயிரமும் மூளருகப்பலாயிரமும்
பாக்குபடுந்துரையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டணமுங்கட்டியவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியல்லியர்க்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதுருதுவானுல்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அல்லியை அர்ச்சுனற்கு பாரியாளாகநினைத்தது

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியரை
தக்கப்புகழுடைய தருமாதுதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையதஅர்ச்சுனற்கு

ஆணுலழகுக்கும் அல்லியரசாணியற்கும்
இருவரழகுக்கும் ஏற்றுங்காண்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனூர் இயலாகத்தானிணைந்து
சோலைமலருடைய சொக்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்ததொரு அங்கையர்கண்ணுபதியும்
தேவாதிதேவருடன் தென்மதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆறுயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோர்காண் பேருலகில்ராஜாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமாள்
நீன்முகனைக்கொன்று நீலியிட்டபெண்பெருமாள்
கூடியவர்தானிணைத்து கொம்பனையைக்கொள்ளுவதற்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் மன்னவரேயிப்பொழுது
என்றுயிவருரைக்க இராஜமன்னரப்பொழுது
ஆறுயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொண்டு கழுவிலேற்றிவைப்பாள்
அண்டாப்பெருநீலி ஆர்சொல்லுங்கேளாளே
அப்படிக்கொத்தவளை அண்டப்பயப்படுவோம்
அவளுக்கேற்றவர்தான் அர்ச்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றான்

அர்ச்சுனன் பாம்பாகவும் பெருமாள்பிடாரனாகவருதல்

ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமர்ச்சுனரை
ஐந்துதலைநாகம்போல் அடைவாய்வடிவாக
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேஷங்கொண்டு
வேஷம்உருவெடுத்து வேறேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தாம்வந்தார்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னை விட்டு பெருமாளுமாட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிட்டதாதியர்கள்
பூங்காவனத்திலே பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகுடிக்குழலூதி மன்னவருமாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினார்நாகமும் ஆடுதுகாணந்நேரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நமதுமதுரைவள நாட்டில்வந்ததோர்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையை பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
அந்தழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்றுமவளுரைக்க ஏந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாலல்லியரும்
அப்படியேபோக அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைதிறந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகடிக்குழலூதி மாயவஞ்சாடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பைங்கிளித்தான்பார்த்து
மன்னன்மேல்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாலல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமடியிலேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மட்சரேகைகளும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரும்பார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனரும்
சொக்குபொடிபோட்டார் தேன்மொழியாலல்லியற்கு
மாதுசவுரியம்போய் மயங்கினாள்சுஜன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரைத்தான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள்பைங்கொடியாலல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகபோனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்து
ஆருயிரவரொன்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தஅருச்சுனரே
இந்தட்சணமே இயலாகவரவழையுங்கள்
கலியாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையல்லியரும்
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருக்கியே கரைபுரண்டுவந்தார்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள் இன்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தவர்ச்சுனர்தம்

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கும்
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது ரசமிபுனர்பூசம்
அன்றையவேளையிலே அர்ச்சுனர்க்குமல்லியற்கும்
கலியாணங்கலியாண காரிழைக்குங்கலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனமானவேலையப்பா
இட்டோமுகூர்த்தமென்று எழுதினரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்

கலியாணம்

என்றிருக்குமோலைதன்னை இராசாக்கள்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர் அனைவோருந்தான்பார்த்து
தக்கப்புகழுடைய தருமராவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்கள் என்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆரென்றுதான்கேட்க
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்
துரோபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துஇறங்கினார் மதுரைபதிதனிலே
அரனார்திருவுளத்தால் அர்ச்சுனற்குமல்லியற்கும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன்தான்றரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமகட்டிலின்மேல்
அர்ச்சுனருமல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரந்நேரம்

புலந்திரனுற்பத்தி.

அப்படியாகவேதான் அநேகநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானான் பைங்கிளியாலல்லியற்கு
பத்துமாதமுஞ்சென்று பைங்கொடியாலல்லியற்கு
பெற்றாள்புலந்திரனை பேருமிட்டாலல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாலல்லியரும்

புலந்திரனுக்குக் கலியாணம்

ஐந்துபிராயமது அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகளை
அந்தகாரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிழையாலல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும்நூற்றுவரும் அப்பாலேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு

கலியாணஞ்செய்துமே கடிகிமுடிந்தபின்பு
அப்படியாகவே அநேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போயிருக்க
அன்றுமுதலான அர்ச்சுனர்புத்திரனும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள்தாய்வீட்டில் அருமையாய்த்தானிருந்தார்
தங்கள்தங்கள்தாய்மனையில் சதிருடனேவளருகிறார்

அல்லிகொலுச்சபை.

அப்போதுயல்லியுவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அஞ்சாப்பெரும்புலியா அரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியும்வீற்றிருந்தாள்
எண்டிசையுஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல்
தப்பாதரசாண்டாள் தாமரையாம்நாயகியாள்
முத்துவளநாடும் முடிகவியும்பெண்பெருமாள்
பட்டணமுஞ்செங்கோலும் பாராளும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாலல்லியரும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுகலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்வீற்றிருந்தார்
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
வயிரக்கவரியிடும் மங்கையரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரியிடும் மூப்பிமுகம்நோக்கி
செம்பொன்கவரியிடும் தேன்மொழியேநீகேளாய்

அல்லி சொற்பனங்கண்டது

நேற்றையராத்திரியில் நித்திரைபோகும்போது
சொற்பனங்கண்டேனுன் துன்னுங்கருங்குழலே
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்க்கூறலுற்றாள்
ஏதேதுசொற்பனங்கள் எனக்கரியக்கூறுமென்றாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதர்கோவிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்!
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்தான்பார்த்து
சிவனுருமப்பொழுது செங்கழநீர்பூவெடுத்து
அங்கையற்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்துயென்கையில் கொம்பனையுந்தான்கொடுத்தாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று
ஏற்குமென்றுவாங்கி இந்திரர்கைகொடுத்தேன்-

அதனையவர்வாங்கி அவன்கேகவிகைக்கொடுத்தான்
மங்கையரும்செல்வம்பெற்றுவளர்ந்திருக்ககண்டேன்
நன்மையோ தன்மையோ நாயகமேகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டகினா அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன்மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
புத்திரற்குபுத்திரற் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆரடிதாதியரே அன்னபசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என்மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுமெக்காலம்
எண்ணாதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறாள்
நீர்கண்டகினவுநன்மை கன்னியரேநீர்கேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராய் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன் பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்துகாண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
என்பாண்டிப்பெருமாளின் பள்ளியறையெங்கேயென்றாள்
மண்டபத்துக்குள்ளாக மன்னவனார்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தாலல்லியம்மாள்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிப்பெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள்திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சுவாள்மாதே ஆரணங்கேபோவென்று
வாளாலேயேந்தி வளநாடிதான்திறந்தாள்
ஏந்தித்திறந்தாளே இந்திரனார்பொற்கதவை
தருமமுடியானுந் தனித்துப்படுத்திருந்தான்

தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன்கூடாமல்
தனியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கரனார் கட்டளையோ
பகையான்தலைக்கடையில் பக்தஜன்வாசலிலே
மாதைதுயிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கோதைதுயிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேனே
மற்றொருவர்வாசலிலே மாலையிட்டேனாமாகில்
பொற்கைவலநாடியரைப் போகவரப்பாறேனோ
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பாறேனோ
கொம்பனையாள்செய்தவொரு குடிவாழ்க்கைபாரேனோ
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் இயல்வாழ்க்கைப்பாரேனோ
காணாதிருந்தேனே கண்ணற்றாளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவினானேனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
கால்கள்தொடங்கியே கரியசூழல்வாயும்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தாள்பலகாலும்
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்பொய்யாமொழியும் பொருமைதலையழகும்
ஐவர்கள்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
தங்கநெறியுந் தவத்திற்பெருமைகளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்பும் இடம்பெரியதண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமரைப்போலிருக்கும்
அழகும்இளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையில்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்வுடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரர்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசிவளநாடாளும் கர்ணரைப்போலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைகள்தானுமுண்டு
வேறெவருக்குமோவேல் பொருந்துங்கண்ணாளே
மைந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கிறது.

சற்றேதான்தட்டவுமே தருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
அவர் அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதான்கழல
இட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றால் மாதர்வுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானும் மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விளக்கி
ஏறியிருந்தாளே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறலுற்றான்
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
நான்செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உள்ளூரிற்குற்றமுண்டோ
நாட்டிற்புதுமையுண்டோ நம்மூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைபடுகுழியும் ஆச்சிமிகராச்சியத்தில்
மெத்தக்களவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
சப்பலுஞ்சோங்கும் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இந்நேரமஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
வேறொன்றுமில்லையயா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்கள்
ஆடையொதுக்கியே ஆபரணம்லைப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனார்வீரியனுங் கைக்கட்டிநின்றானே
அஞ்சியேநின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்குத் தாய்சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
தருமமுடியானே தனியாகப்பள்ளிகொண்டாள்
உன்-மச்சினியாள்தானொழிய அசல்நாட்டாலாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடும்ரம்பையாகாதோ
நாடகசாலையிலும் நாயகிமார்தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயன்மகனாரே
கொம்பேரிடையாளே கோவிலிலேதேவடிமார்
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையம்பத்தாருகாதம் ஆளஅரசிருக்க
ஆறாயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரொழிதிஅம்மானும்
மாலைமுடியானும் மாமன்மார்தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகசேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரியமேன்
நன்றாகமைந்தனை நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்

புலந்திரன் சொல்லல்.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிநீர்கேளீரடி யென்வாய்விண்ணப்பம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தமென்றுசொல்லி வேந்தரைதானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்தமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று யிருப்பிடமுந்தான்தோற்று
வில்தோற்றுவாள்தோற்று விமாபுரந்தோற்று
தக்கப்புகழுடைய தர்மரவர்நால்வரையும்
வீமனருச்சுனனை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசர்களைத்தோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணந்தான்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேர அவர்தோற்று
ஆயிரங்கோடிவெள்ளை யானைகளைத்தோற்று
ஐந்நூறுகோடி அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி ரம்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைபெண்கள் நாயகியைத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேர அவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நித்திலங்குழுமுடியார் நீராழுமண்டபமும்
பாவையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பேரரசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர் சனியெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்கள்பூசைசெய்யும் அரனுருடமேடை
இத்தனையுந்தோற்று யிவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தனர்பஞ்சவர்கள் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமருடதேவியரை
என்மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்
இத்தனையுந்தோற்று யிருந்தவொருமன்னவரும்
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பாவி
மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரும்

வெய்யலிலேதானிருத்தி வேந்தனைவைத்தானே
தோருவடிவழகி துரோபதையாள்நாயகத்தை
தாமக்குழலாளைத் தள்ளிநடக்கவைத்தான்
வேல்பொருந்துங்கண்ணனை வீதிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காடிமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியளை பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே துகிலுரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடப்புண்ணியத்தால்
மாளாதிருந்தது மாதுதுயிலாடை
உரியாதிருந்தது வுத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது ஆணழகிபூவாடை
உருவிநழுவியதுயில் வுடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
வீமாதுதெண்டாலே வேந்தர்படைகளெல்லாம்
மாளுவதுஅன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறதுஅன்றல்லோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரோபதையும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே இருக்கிறாரென்றறியேன்
புன்னையுடன்தும்பை விருப்பமுடன்காய்கிழங்கு
தின்றுமவர்திரிய தேசாந்திரிபோலே
காடுசெடிதோறும் கடுகிஅவர்திரிய
எனக்குச்சுகமேது யென்தாயேசொல்லுமென்றான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறார்
அத்தனைக்கும்கீர்கலித்தீ ரானந்தவாழ்மார்பா
என்செய்வேன்மகனே யெழுத்துவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்நாடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செம்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ் சேர்ந்துவாவென்று சொல்லியது.

உன்மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வரக்கண்டேனான்
கண்டேன்கனவிலே கட்டழகிசீர்வடிவை
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு போய்வருவாய்புலந்திரனே

புலந்திரன் மறுத்துச்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்கூறலுற்றான்
புனைகவுணரண்மனைக்குப் பாவியிடவாசலிலே

சகுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
வந்தாயைத் துகிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதைத்துகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலுக்கு
மாதுபொருட்டால் வலுவிலும்போவேனோ
பஞ்சவரும்நாடும்பெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடும்பெற்று நாமும்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடு பெற்றுவந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையாள் வந்ததின்பிற்பாடு
அன்னநடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போரேன்காணுச்சியமே
இப்போதுபோவதில்லை யென்தாயேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேணுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோரையாண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாளே
தையலர்க்குமங்கிலியந் தரித்தவன்நானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது நாயகியும்தானறியாள்
என்மாமியார்வீட்டை மறுபடியும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டுவந்ததில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றார்.
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீறியெறிபறந்து செவ்வாய்க்கருகவிட்டு
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னுகெருவமென்ன
இந்தகெருவத்தை இப்போதடக்குவேன்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமானையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்குகைவிலங்கு கழுட்டவொண்ணுப்பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்போடுமென்றாள்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
என்னைவிலங்குபோட என்செய்தேனென்தாயே
போகாதஅரண்மனைக்கு பொற்கொடியேபோனேனோ

மங்கையர்கள்கோவிலுக்கு வலுவிலும்போனேனோ
குடிமக்கள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகைமேல்நான் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலங்கிட
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
ஆரடா தம்பியரே அல்லவென்றார்போகாதே
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீகேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
குடியாள்சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
நாடுவாராதுமன்னா நகருகளுஞ்சேராது
ஊரும்வாராதுகண்டீர் உத்தமனேயுந்தனுக்கு
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மகனேநீசெல்லுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவள்-கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனிடகாவல்களும்
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகவானைக்காணாமல்
வாசலுக்குஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவினஆயுதங்கள் உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்ணிமிட்டாமற் மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுங் கர்னன்சிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பானாலும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதி அவளருகேயிருப்பாராம்
அம்மாநீராடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவீற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போகும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆருமறியாதே அம்மானைகாணாதே
அருகிருக்குந்தோழியர் யாருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீர்போவீர்
மேகப்புரவியது வேந்தனேநான்தருவேன்
என்னாணைமன்னாநீ இனியொன்றுஞ்சொல்லாதே
மன்னாநீபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவாணை தம்பிமார்தன்னாணை
காடுரைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்னாணை
பின்னையெங்குஞ்சொல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்

அவர்எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்
இதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வாணைவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகிறேன் மாதாவேஇப்போது
ஆணைவிடுந்தாயேயென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாளாலேதாவெடுத்து
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐயரிடயாணை விட்டேன்
காடுரைந்தபாஞ்சாலி சட்டழகியாணைவிட்டேன்
தருமருடஆணை விட்டேன் தம்பிமார்ஆணைவிட்டேன்
மாதருடன்கூடி மருவிவருமளவும்
என்ஆணைமட்டு இருகட்டும்இந்திரனே
என்றுமவறுரைக்க யின்பமுடன்தான்கேட்டு
மாதாவின்பாத மலர்துவிதெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குதெண்டனிட்டு கூர்வானிந்திரனும்
உம்மாணைக்கொண்டுநான் ஊர்வழிபோவேனோ
தாயாணைகொண்டுநான் தனிவழியேபோவேனோ
போனால்பலிக்குமோ பொற்கொடியேயுந்தனுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அரசாளுநாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
விட்டேனேயாணையெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனுக்குரித்துப் புரவிவாங்குவது

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான்தருவேன்
இந்திரரேநீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவலிலேபோய்புகுந்து
ஆழச்சுனையில் அரசியருந்தானிறங்கி
காலோடுகண்ணும் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடபல்லும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
தென்மதுரைநாடாளுந் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றாளே சிவனையடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்தங்கேதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வான்புரவிவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யாரணங்குவேண்டுமென்று
இந்திரனைநோக்கி ஏந்திழையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகள்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திரருந்தான் தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்நின்றவிதம்
தன்மைக்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரற்குப்புத்திரராய் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவசுமேசெய்கிறாள் தையலிளம்பிறையாள்
என்றுரைக்கஇந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தென்காய்க்குறுன்றுகணி தேசத்திலென்பார்கள்

ஓடுமயில்கண்ணாட்டு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாரணங்குவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவிகொடுத்தது

தேவேந்திரபகவான் சிரித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தானேயிந்திரனும் பார்வைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குபோனால் இந்திரர்க்குஏற்காது
என்றுஇவர்நினைத்து இன்பமுள்ளபேரனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவிபோல்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுசால்வண்டயமாம் நடுகழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்ந்தபகைகளையும்
அம்பொன்னின்கிண்கிணியும் அழகாகப்பூட்டினாராம்
மாணிக்கத்தண்டாலும் வைடூரியத்தண்டாலும்
நெற்றிக்குகட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைதமடித்திட்டு மேதேயணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சீராய்மடித்துவிட்டு
குப்பில்சார்ந்துகளும் குழாவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைசுருளும் வர்ணப்பலாக்காயும்
தட்டுபுனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்து புலந்திரனார்புரவிதன்னை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துப்புரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்துஅலங்கரித்து
ஏற்குமோயீப்புரவி இந்திரற்குஏற்குமென்று
தட்டிபுரவியைப் தர்மந்தவாழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேச கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவம்லோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான் தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருஜாமபொழுதிலே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
இருஜாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியவொருஜாமத்திலே விடுபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளாருளும்ஐயாவே அப்படியேயாகுதென்று
வந்ததுகாண்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னனைகைப்பிடித்து
மலர்க்காவிதான்கடந்து வைகைவளநாடியரும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மாலைமுடியானே மஞ்சநீராடுமென்றாள்
மஞ்சநீர்சாலையிலே மன்னவனும்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலனுந்தான்கழற்றி
சேரவேதான்கழற்றி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துகரையேறினான்
துப்பட்டிகொண்டு துவட்டினார்சுந்தரிமார்
ஈரமுலரவே யிணைக்கவரிவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கச்சைமிகச்சுருகி
தென்னமுடிவேந்தன் திருநீற்றுகாப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனாரைதோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சேர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றாரே
சிங்காதனத்திலே திரள்வீரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலனையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு தாழக்குதித்திறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே ஆணழகன்சென்றானும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
இருமிருமென்று இணைகடக்கையமர்த்தி
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வார்த்தாள் காவலனார்வீரியற்கு
நீர்சுழற்றியூற்றி நிகர்வளைமுன்கையாளும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பத்துவகைகறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடகக்கையால் நீரெடுத்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகற்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்ணபிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்து
காச்சியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திருத்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்பாலும்
கூட்டிபடைத்தார்கள் கொம்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்தஅடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
கைகழுவநீர்வார்த்தாள் காரிழைமார்தாதியர்கள்

உத்தமியுமைந்தனுமாய் ஒக்கவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்தாள்
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குத்தான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிளையமிர்தம் தையலருந்தினாளே
மாதாயிளைப்பார வான்கவுரிவாங்கினார்கள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றாள் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்ப்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலைகொதிதான்திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிகளை செம்பொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
தென்னம்பெருமான் திருமேனிதீண்டவல்லான்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்துநின்று
முத்தினுருமாலை முகம்நிறையத்தான்றரித்து
வேதிச்சுநற்புனுகால் மின்னமுகந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரெட்டுப்பூண்கடுக்கண் யிட்டுமவள்காதில்
அனந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுத்தேமுத்து உலகமெல்லாம்பெற்றதுபோல்
பாரியமுத்து பரிமுத்துதாழ்வடமும்
நவரத்தினப்பதக்கம் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆர்ப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
பார்த்தமணித்திரமும் பருமுத்துதாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயித்திசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமும் முன்கையிற்கடகமும்
செம்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தக்கணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினாள்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகணைந்து கத்திமிகச்சொருகி
பாங்குகள்தான்சொருகி பாலரிடதாளில்
பூஞ்சிலம்புந்தண்டையும் பொன்மெட்டின்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பட்டு
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடைவரிந்துகட்டி
நிரஞ்சனமாகவே நின்றதொருமேனியெல்லாம்
இந்தப்படியாக இயலாயலங்கரித்து

அரசாளும்நாயகியாள் அய்லியருங்கூறினாள்
மைந்தர்புலந்திரரைப் பார்த்துவளநாடி
கண்திருஷ்டிவாராமல் காப்பிடுங்கள்தாதியென்றாள்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதும்கவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தமாரனுக்கு
முத்தாலேஆலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்கு தாயார் புத்தி சொல்வது.

ஆகாயவான்புரவி அலங்காரனேறி
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமரேநீர்போய்
மந்திரவாள்தாரேன் மன்னர்பெருமானே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண் மன்னவனே
தானேதிறக்குங்காண் தனஞ்செயனேபொற்கதவு
போனாற்போல்நீரும் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
ஆராய்ந்துபார்த்து அனழகாமன்னவனே
கையாலேதட்டிக் காரிழையையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையரேநீயெழுப்பும்
சற்றேதான்தட்டலுமே தையலெழுந்திருப்பாள்
அவள்வாழும்பெருமைகளும் மாமன்சேவகமும்
உத்தமர்கள்பஞ்சவரை ஓட்டியரசாளுவதும்
கட்டழகர்பஞ்சவரை காலோட்டியாளுவதும்
கர்னனிட்டவதிகாரம் காவல்போல்வீரியமும்
ஏசாதுமேசி எடுத்துரைப்பாளாமாகில்
உத்தரங்கள்சொல்லாதே ஒக்கநின்றுபேசாதே
கொற்றவனேயுந்தனுக்கு கோபங்கள்வாராமல்
அத்தனைக்குமுட்கொடுத்து அலங்காரானீர்கேட்டு
எத்தனைசொன்னாலு எனக்காகநீர்பொறுத்து
அன்னமேஇக்கோவி லார்கோவில்சொல்லுமென்று
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆச்சிப்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கைநல்லாள்தன்பேரு மணவாளன்தன்பேரும்
ஆரமுலையாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
நிருபஅடையாளம் நேரிழைக்குதான்கொடுக்க
தாரேனடையாள்தையலற்கு நீகொடுத்து

அடையாளங் கொடுத்தது.

அல்லிகொடியும் அழுத்தியசிராவும்
சிராவும்கச்சுந் திருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன்மாமியாரிட்டதொரு பவுத்திரந்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடித்துக்கொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதர்அடையாளம் வைத்தான்மடிதனிலே

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரும்கூறுகிறுள்
அரும்பாவிவாசலிலே அமுர்தப்புசிக்காதே
கஸ்தூரிபூசாதே கபடனதுவாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தையலதுவாசலிலே
கொப்பளித்துநீரைக்குடித்து குடியாதேவாருமென்றுள்
இருந்துஒருசாமம் ஏந்திழையைநீகூடி
வரவொருசாமத்தில் வந்துவிடுமென்றுளே
அருளாருளுமென்றுயே அப்படியேயாகுதென்றுர்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுந்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்ததொரு மகனுரைவாழ்த்தலுற்றுள்
நீரேஅரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்னைப்பெருவீர் எதிர்த்தார்முடிபெருவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்ந்திடுவீர் மனங்குளிரவாழ்த்திஞள்
தேனல்லேகதாரனுக்கு திருநீறுதான்கொடுத்தாள்
வாய்ந்தயிலைசுருளும் வானப்பழக்காயும்
காவலன்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்

புரவிமகிமை சொல்வது.

ஆதீனம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாவுமுன்னடக்க மைந்தரும்பின்னடக்க
கிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றுள்திருவனையும்
வானபுரவிதான்பிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
செம்பொன்னுற்கடிவாளம் தென்னுடிகைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
பூமியிலேவாழுகிற புரவியைப்போலெண்ணுதே
வையாளிபுரவியோடு வருவதெல்லாங்கண்டீரே
கடிவாளங்கைவிடாதே ஆணழகாமன்னவனே
காலைமுடியாதே வழிபிடித்துவாருமென்றுர்
மச்சினியைகண்டபின்பு வாராமலிருக்காதே
வேந்தர்பெருமானே விடியவிங்கேவாருமென்றுர்
அருளாருளுமென்னுச்சி அப்படியேயாகுதென்றுர்

புலந்திரன் புரவிமேல்நடப்பது.

மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான் மாதாவின்சீர்பாதம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகசலாம்வாங்கினுனே
அங்குபடிகால்வைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரிச்சுயேறினுனே
ஏறினதுகண்டாளே யிந்திராரைக்காணுமல்
பிள்ளையிவள்காணுளே பெருமாள்புலந்திரனை

ஆகாயமாகவே அப்புறவிதான்பார்க்க
அந்தரமார்கத்தில் அப்புறவியெழும்பினதே

அல்லியம்மாள் புலம்பல்.

மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகமாட்டேனென்றானே வலியநான்போகவிட்டேன்
கர்ணனறிந்தானோ காவலர்கள்கண்டாரோ
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வே னருச்சுனர்க்கென்னசொல்வேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரல்லோசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகலகமல்லோ யாதொன்றுநானறியேன்

அல்லிசொக்கநாதர் கோவிலுக்குவந்தது.

தண்டிகைதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தானுவழிநடந்து தையலருமந்நேரம்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரர்க்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னன்புலந்திரனா வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திபெண்கள் அதிசையமாய்நான்தருவேன்
மாடைவராகனு மாணிக்கரத்தினமும்
செம்பொன்னின்முத்துகளும் சுவாமியேநானளிப்பேன்
தண்டிவந்தபெண்ணையெல்லாம் சங்கரனேநான்தருவேன்
கொண்டுவந்துநான்சொறிவேன் கோபுரவாசலிலே
மைந்தர்புலந்திரர்கு வல்வினையில்லையென்று
திருமுடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றாள்

சொக்கர்மீனாட்சியை நோக்கிச்சொல்வது

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயர்கண்ணாகிய அரனுருந்தான்பார்த்து
கண்டாயேமாதேநீ கயற்கண்ணாள்நின்றநிலை
எத்தனையோநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொற்கொடிமாதருக்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை
அங்கயர்கண்ணம்மா ளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
எல்லோருக்குங்கண்கள் இரண்டென்பார்ராச்சியத்தில்
தேங்காய்க்குகண்மூன்று தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடமலர்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிறந்ததுகன்னியானால் பிள்ளைதுணைவேணும்
அதனால்வருந்துகிரு ளாரணங்கின்னேறம்
பொற்கொடியாள்மாதருக்குப் புஷ்பமதுகொடுவென்ன

சங்கரருமப்போது சற்றேநகைநகைத்து
நங்கைபரிதாபந் தையலேகண்டாயே
வெட்டுவேன்குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனைவிலங்கும்போகவிட்டான்
எத்தனைநேரமட்டும் இவன்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவலநாட்டிற்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சிசொக்கருக்குச்சொல்வது.

அங்கயர்கண்ணம்மை ஆசனத்தைவிட்டிறங்கி
மாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயர்கண்ணம்மை அருகில்வந்தென்னசொல்வாள்
ஆயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாளுவோமென்றுசொல்லி மலைமேலேதவமிருந்தார்
மாளாதேயென்ற மலரிலவதரித்தாள்
வீறுகச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திநின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதமிரண்டும் சிலம்புங்கால்கொப்பளிக்க
செண்பகப்பூமேனடிகள் திருவானைக்குத்தானுக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்குநீரிருக்க யிதுஉமக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்கும் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்கரருமப்போது தயவாய்மனமிறங்கி
சிவனாருமப்பொழுது தேவிமுகம்நோக்கி
ஏலங்குழளாளும் இருகையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் பிள்ளைக்குத்துணைபோனது.

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றாள்
சிவனாருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆமுனையாளே ஆளடிமையானேமே
அது-சந்தேகமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்திருநீறும் திருமாலைச்சந்தனமும்
தொண்டெதிரேதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்

அல்லிகொலுவுக்கு வந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருதானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாரோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தாமக்சருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்து
கோவிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையே தாதிகளே
இதுகளொன்றுங்காண்வேண்டேன் ஏலங்குழலாளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவணையில்கைகொடுத்து தையலரும்வீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையார் ஆயிரம்பேர்ஓடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைகொடுத்துப்போனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிகொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருவாரோ வேந்தனையுங்காண்பேனோ
வேல்பொருந்துங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன்புரவிமேற் போனது

அங்கேரயிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாய்ப்பறந்து ஆணழகன்யான்புரவி
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
வனமாய்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
கூடல்வளநாடு குலவீரன்றான்கடந்து

தருமாபுரங் காண்கிறது.

தாமரைசூழ்அல்லிதன் தருமாபுரங்கிட்டினானே
அத்திபுரத்தை அடுத்தானலைத்தான்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிபூர்க்குமந்த குங்குமவெண்டாடை
நெடுநீலங்கொங்குவளை நீர்வானகள்தூரி
பூமரங்களத்தனையும் பூத்துச்சொரிந்ததுவே
மந்தாரைபுன்னைகளும் மருவோடிருவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்ந்ததொருசெண்பகமும்
வாழுகின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலையும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனும் கைகள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனைநாட்டையும் இளவரையென்றன்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தாரையென்மார்
எந்தவனங்காடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகயிந்திரனும் கண்களால்முத்தீர்த்தான்-

பூமரங்களத்தனையு புலந்திரன்தான்பார்த்து
பஞ்சவர்கோமானும் பார்த்தான்திருமகனும்
வந்தாரேயிப்பொழுது மச்சினியர்ள்கோவிலுக்கு
என்னத்தைநாம்கொடுத்து இந்திரரைகாண்கிறது
பூவாலேபச்சைவடம் புலந்திரரைகாண்கிறது
கொண்டுவந்துபோத்தினார் கொற்றவர்கள்புலந்திரற்கு
பூமரத்தைப்பார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்பஞ்சவர்கள் காடுரைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்முடிக்கப்பூத்தீர்கள் அழகியபூமரமே
தாயாதிதான்முடிக்க சிரப்பாகபூத்தீரே
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
பூமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாநீர்கேளும் அடியேன்விண்ணப்பந்தை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்வனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையுமில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
செந்நல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
பூவுகள்மலர்ந்து பூமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கரவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெள்ளியுந்தெற்கடந்து வேந்தனும்பேர்மறந்து
கன்னியும்கால்மறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதைய்யா பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமாளே மலராகநாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து
இப்போதிலைதுளிர்த்து இந்நேரம்பூபூர்த்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவரே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஓட்டினார்பன்னிரெண்டு உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர் வருநாளுந்தானுச்சு
ஆளுவார்பாண்டவர்கள் மாளுவார்நூற்றொருவர்
நம்முத்தநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபூமரங்கள் அழகுமெத்தைகள்தான்போலே
புஷ்பமெத்தைசோடித்து புலந்திரற்குதான்கொடுக்க

தருமாபுறத்தில் அதிசயங்காண்கிறது.

அப்பால்திரும்பி ஆணழகர்வருகையிலே
அக்காட்டில்வீற்றிருக்கும் அன்னமுந்தார்வும்

மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்தானைகன்றுகளும் சிறுத்தைப்புலிகுட்டிகளும்
காட்டானைகன்றுகளும் கரடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்துவரும் பஞ்சவர்னக்கிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமது ஐவர்திருமகற்கு
மாணிக்கமின்னவே மணிவிலக்காய்கொண்டுவந்து
முடித்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேற்றுகாண்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
என்னமாயிருக்கீர்கள் யித்தனைநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாலமிர்தம்போதாதோ
தாயாதிவாசலிலே சத்துருவின்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாலமிர்தம்முண்டீர்களோ
என்றுமிவருரைக்க யியலானமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னவன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனஅன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
நாங்கள்-ஒக்ககுடியிருப்போம் உத்தமரேஎல்லோரும்
கொங்குமலையிலே குடகுமலைநாட்டிலேயும்
அங்கங்கேசேர யமர்ந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாலைமுடியாரேநீர் வருகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரேவந்தோங்காண்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன்-ஓட்டியபன்னிரண்டில் ஒன்பதுந்தானாச்சு
மூன்றுவருஷமென்ன முடிமன்னராளுவதும்
அப்பாலேவீமன் அவர்கள்திருமுடியை
தெண்டுக்கிரைகொடுப்பார் திரியோதிரன்படையை
நம்மதேநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அப்புறந்தானடந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

ஐவர்ராசாண்ட அரண்மனையைகிட்டினனே
கொற்றவர்கள்தங்களது கொலுக்கூடங்காட்டினனே
பாண்டவர்கள்வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்தே
பொற்றூணும்நற்றூணும் பேரிகையுத்தாரமும்
உத்திரமுஞ்சித்திரமும் ஒக்கநிழல்காட்ட
இட்டிருக்கும்மாதினமும் ஏறுமணிசிங்கதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னூலேஆதினமும்
தருமராதுஆதினமும் சகலகலைஆதினமு

வீமராதுஆதினமும் விஜயனாராதினமும்
நகுலராதுஆதினமும் சகாதேவனாதினமும்
மன்னவர்களாதினத்தில் மாற்றானைக்கண்டானே
தருமாதுஆதீனத்தில் சண்டாளனுள்கிறனே
பாண்டவர்கள்தன்னுடனே பகுந்தரசாளாமல்
பாதியரசுயவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
ஏதனாலேகாடுரைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
தருமத்தையெண்ணியவர் தரணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துதிர்ந்தான்

துரோபதை யரண்மனைக்காண்கிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையாள்வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னார்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாள்முத்தழகி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைடூரியத்தாலும்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியசிரவ்வாசல்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆணழகன்வயிறெரிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுதாதியர்கள் இணைகவரிதான்வீச
முந்நூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
ஏறியிருக்குமந்த இட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சிமாரெல்லோரும் அடியாளையாளவந்தார்
பருங்கல்உறுத்தவே பருமணல்கள்தானுதிர
காடுதலையிழுக்க கன்னிகுயில்முன்னிழுக்க
கானலினும்வெய்யலினுங் கதரியவர்தானுதிர
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறளென்தாயார்
ஆச்சியாதலைவாசல்கண்டு அழகியமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரருமப்போது எங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்ததப்போ குலவீரநற்புறவி

புலந்திரன் அத்திபுரங் காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புறவிதான்பறக்க
அத்திபுறங்கண்டாரே ஐவரவர்திருமகனார்
அந்தவளநாட்டை அடுத்ததுஅப்புரவி
அம்பலமோவென்றாளோ ஐந்நூறுகாதவழி
இடம்பெரியவாசலது எழுநூற்றுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூற்றுகாதவழி
ஆயிரங்காதவதி அகலமுள்ளஅம்பலத்தில்
நானூற்றுக்காதவழி நலம்பெரியஅம்பலத்தில்
முந்நூற்றுக்காதவழி முத்தணிந்தவம்பலத்தில்

பொற்றூணும்கற்றூணும் பேரிகைவுத்திரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமலையாய்ச்சேர்த்து
மெத்தையலங்கரித்து மேற்சுட்டிதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காவலன்றன்னம்பலத்தில்
சங்கிழைத்தமண்டபமுந் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துநிழல்காட்டும் மாணிக்கமாலைகளும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்சாட்ட
முத்துமரகதமும் முழுபன்னீர்ச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளுஞ் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னாற்சிலைகளுமே செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட இராஜாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
வாழைகமுகுகளும் வர்னபலாச்சோலைகளும்
சேரவேநாட்டிய திகம்பெரியஅம்பலத்தில்
நின்றவிடந்தோறும் நிலைதோறுஞ்சப்ரமஞ்சள்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்சேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குதேர்விளக்கு
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணாததேர்விளக்கும்
தருமமுடியார்க்குச் சப்பிரநல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பகல்வத்தியிடிபாணம்
பூவர்ணமத்தாப்பும் பொற்பாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தானிருக்க யிட்டிருக்குமண்டபத்தில்
ஏறியிருக்குமந்த எழுமணிசிங்காதனமும்
வந்திருக்குமன்னர் மகாசேனைத்தன்னுடனே
முந்நூறுகோடி முடிமன்னரங்கிருக்க
ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் யியலரையங்கிருக்க
பாங்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னரங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலரங்கிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தரங்கிருக்க
வேதப்பிராமணரும் சோதியருமங்கிருக்க
பாஞ்சாலமகாராஜன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்ணனதுசேனைகளும்
துரும்பசையத்தேன்சொரியுஞ் சோழன்பரிகலமும்
ஏடல்லோதரனவன் யிடும்பன்பரிகலமும்
ஆங்கேவேதமோதும் அகஸ்தியனார்தந்தருளும்
மதுரைபரிகலமும் வளநாடுசேனைகளும்

ஏழுலகராஜாக்க ளெங்குநிறைந்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையானங்கிருந்தான்
தருமமுடியழகன் சகலருமங்கிருந்தார்
முந்நூறுதாதியர்கள் முகத்தின்கவரியிட
ஐந்நூறுதாதியர்கள் அஷ்டகவரிதான்வீசு
பச்சோலைபெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருந்துபலமுழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாய்ச்சொரிய
கீதமேத்தும்ரம்பை கின்னரர்கள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்னரிகள் வேணுபடிவாசிக்க
கர்ணன்திருமருகில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதிரன்மருகில் சென்றுநிழலாட
திரியோதிரன்பந்தலில் சிறப்பானபூச்சரங்கள்
கர்ணன்திருமருங்கில் கண்டுசுழலாட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழல்தானாட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தானாட
வீறிருந்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தை
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தன்னுடனே புகுந்துஅரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதினாலேகாடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
இக்கோடிராஜமன்னர் இருக்கயிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள் இருக்கயிடமில்லையென்று
அந்நேரங்காட்டில் அடித்தோடிவிட்டானே
நிற்குமோயிவ்வாழ்வு நிலைக்குமோயிவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில் இருந்தாசர்தங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்நடையாய்வந்தாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவரைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமராது ஆயுதமும்
ஏழானைபலமுடைய இயல்வீமராயுதமும்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனார்கையம்புவில்லும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலராது ஆயுதமும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைகளும்
எதுக்கென்றிருந்தது யெங்களைவராயுதமும்
தன்றேவிக்கில்லாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமர்பொறுக்காரே
அர்ச்சுனராஜசதுரை யார்சொல்லுங்கேள்ரே
யார்சொல்லுங்கேளாரே ஐயன்மார்நால்வருந்தான்

தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்டாரோ
அன்றுநான்சற்றே வருந்திருந்தேனுமாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொல்கேளேனே
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிவெளியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாள்வைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகட்டிசேவிப்பேன்
இதுபத்தினியாள்நின்று பரதவித்தஅம்பலமோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்டுமாட்டிவைத்தான்
அம்பலத்தைப்பார்த்து ஆண்ழகன்வயிறெரிந்து
கட்டழகன்கோமானும் கண்ணீறைமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே ஏங்கியழும்போது

புலந்திரன் கலந்தாரிகோட்டையைக் காண்கிறது.

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனதுதன்புறவி
சாரியாமாது காந்தாரிகோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவல்களுங்
ஆழமணல்பரித்து ஆகாகோட்டைகட்டி
சுற்றிமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணமல்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
விழித்தகண்சிமிட்டாதே மெல்லியற்குகாவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தலையாரிவோடிவந்து
நாகசுரமூத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழங்கவே குலவீரர்தான்சூழ
கொக்கரித்துஎற்றிசையுங் கூத்தாடிபாடிவர
ஆற்பரித்துஓடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இது-மாமன்மரர்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ
அம்மான்மார்காவல்களோ அத்தைவரிசைகளோ
என்றுநகைநகைத்து இந்திரரும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர் பிராமணர்போல்வந்து கர்னனுக்குச்சொல்வது.

மாலைமுடியானும் வந்ததற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பிராமணவடிவெடுத்து
மன்னர்கருணர்முன்பு மறைவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுகுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பூரமனும்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கர்னர்கலந்தாரிகோட்டைக்கு வருகிறது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிகர்னவீரியரும்
காரிழைபாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணுமகாசேனை எண்பத்தெண்ணுபிரம்பேர்
உருவினஆயுதத்தை உரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியரைபார்த்திருந்தார்
தருமமுடியான் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தண்டகாவலரை அதிகர்னன்தான்பார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐவர்வந்துசொன்னாரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாய்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புமந்தவேளையிலே

கர்னன் கலந்தாரிக்கு நடனசேர்வைவைத்தது.

சுந்தரப்பூமுடியை தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேணுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நயகமும்
அப்படியேநல்லதென்று அட்சணமேசீர்கருணர்
நட்டுமுட்டுநாகசுரம் நலமுடனேயலுப்பிவைத்தார்
சதுர்தீர்ந்தகொலுவதனில் தாநமர்ந்தாள்மாதுகன்னி
அப்போகுமாதருக்கு ஆடலும்பாடல்களும்
பதினெட்டுமேளம் பண்பாகத்தான்முழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலம்புகலகலென்ன
ஆடலும்கூற்றும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமும்கூற்றும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூற்றுகளும் ஆடினாராயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரற்குகேள்விபட
கோட்டைக்குள்கேட்கிறது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவின்மேல்

கலந்தாரிக்குசொக்கர் சொற்பனஞ்சாதித்தது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
சொற்பனஞ்சாதித்தார் சுன்னுங்கருங்குழற்கு
மங்கையரேஉன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான்கானென்றுசொல்லி மாயமாய்ப்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னன்நிற்கக்கண்டானே
ஏறிட்டுபார்த்ததுபோல் இந்திரனார்சீர்வடிவை
அலர்தாமரைநிறமும் யார்பவளச்செவ்வாயும்

மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணிதாழ்வாடமும்
காதில்மணியழகுங் கட்டழகன்ஒப்பனையும்
உத்தமகள்புத்திறன்றன் வுறுமாலைகட்டழகும்
ஒருவருக்கொருவ ருகந்துமிகப்பேசினதும்
உத்தாரமுறவுகளும் வுறன்முறைகட்டளையும்
மதுரையடையாளம் மாதுகையில்கொடுத்ததுவும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகள்தின்று விரும்பிவிளையாடினதும்
தக்கோலந்தின்று தழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னனெழுந்திருந்து
போனார்போல்கண்டு பொற்கொடியுங்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கள்கண்டதல்லால் சுந்திரரைகண்டதில்லை
என்-ஜென்மமொழியுமட்டுஞ் சிறையிருக்கநீதியுண்டோ
வண்ணசிறையிருக்க வைத்தீர்பாகதேவா
இச்சிறைகாக்கயென்னை ஸ்வரரேவைத்தீரோ
மைத்துனரைத்தானினைத்து மாதுமனந்தானுருகி
எக்காலஞ்செல்லுமோ இந்திரரைநான்காண
கண்டகனவையெல்லாங் காரிழைமார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொன்னாளேயாமாகில்
எந்நாளுமிங்கினிவோ என்பார்களோந்திழைமார்
தாமக்கருங்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாரி தாதிமார் காற்றுஒடுக்கத்தால்

வேறொருமண்டபம்போய் படுத்தது

ஆரணங்குதோழிமாராயிரம்பேரும்
அம்மானார்பந்து மாடுங்கழலாடி
உடனுகபள்ளிகொண்டார் உண்டானதாதியர்கள்
பாதியிரவும் பதினைந்துநாழிகைமேல்
வாரியெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஓடுகத்தினாலே வுள்ளமெல்லாம்வியர்வைபட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழிமார்போய்படுத்தார்
மண்டபக்கூடத்தில் மங்கையர்கள்போய்படுக்க
ஒண்டிதவனியாக ஒளிபிறந்தகண்ணாளும்
கண்டார்கருங்குழலும் கலந்தாரிநாயகமும்
வேல்பொருந்துங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிக்கொண்டாள்

புலந்திரன் கோட்டைகுள் வருகின்றது

அந்தசமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புறவி

வேகமாய்ப்பறந்து வேந்தன்துதன்புரவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
ஆறுசுற்றுங்கோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர்காணாமல்
தாதியர்கள்ண்டையிலே தாவியிறங்கியது
எதிட்டுப்பார்த்திருந்தா ரிந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருகிறுயாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லாஞ் சேரப்படுத்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரரும் ஐயரையுமனதிலெண்ணி
ஆறுபிரம்பேரில் ஆறென்றுநான்கண்டேன்
ஆறென்றுசுற்றேறுநா ஞராய்ந்துபார்ப்பேனே
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரழனையாளே யாரென்றுநான்காண்பேன்
எதுக்குபிங்குவந்தேன் என்றுயர்கட்டளையாள்
மன்னூழிகாலமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்திபிப்போ பிடரிபிலேயென்பார்கள்
எதுக்குநம்மையிங்கு இசைந்துவரவிட்டாளோ
நின்றுபுலந்திரரும் நெடுமூச்சைதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையென்னாலும்
காணாமல்நாமும் சனமதுரைபோனக்கால்
வாளால்துணிப்பாளோ மைந்தனென்றும்பாருளே
வேந்தர்பெருமாளும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரன் புரவிபிறக்கிவிட்டது

அப்போதுதன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
தாழவிறக்கியே தருமர்திருமகனை
மேலேபறந்துநின்றது வேந்தனவன்புரவி

புலந்திரன் கதவைத் திறந்தது

தாள்பூட்டிருந்ததொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தானாய்த்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ளநுழைந்தாராம் மெல்லிபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது

வாசற்படிதானிலே வந்துநின்றுமன்னவனும்
வாள்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாராம்
எதிட்டுபார்த்தார் இந்திரரும்தேவியரை

வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதுயிருஸ்தனமும்
திரண்டெழுந்தமுலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருமைரெண்டுங் கருங்குருவிவாலதுபோல்
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறையதுபோல்
பல்வரிசைஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுரமும் தங்கப்பலகையைப்போல்
இருதுடையின்றன்னழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சோதிமின்ன
வாராமல்பூண்டதொரு மாணிக்கம்மின்றிலங்க
கண்டுபுலந்திரனும் கண்கள்ரண்டும்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி ஏந்திழையும்வளர்ந்திருக்க
வைத்தேனவன்சிறையில் மாபாவியானேனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தான்பலகாலும்
வண்டார்குழலாளும் வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
மாதுக்குமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளோ
ஏரிட்டுத்தான்பார்த்தார் ரிங்திரருமேத்திசையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கனக்கவலங்கரித்து
நாற்புறமும் நவரத்தினகால்நிறுத்தி
சங்கிழைத்தசப்பிரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமு முபரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இணைமல்லிபூச்சரமும்
தூணுக்குதூணுக்கு துணைமாலை தூக்கிவைத்து
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள் தான்வீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால் தூணிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறுகமடித்திட்டு
சாருமணைபோட்டு தழுவணையுந்தான்போட்டு
ஊணுகப்பூச்சொறிந்து ஓடமலர்கண்ணூட்கு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிகைழக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியம்பூபோட்டு மேலேயணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானுமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போதவேதான்வைத்து

மடித்தயிலைசுருளும் வண்ணப்பலாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவணைக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பதக்கம்வைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீருங் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்து காராவிநெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெறியவேவந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும் பொற்கொடியேசூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அரும்பதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரைவீச மெல்லியற்குபொம்மையெலாம்
கட்டழகிநாயகிக்கு கைவிளக்குகொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திமொண்டுநிற்க
சொம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலர்பொம்மையெலாம்
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரருந்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னாளே வையைவளநாடியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்று பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைப்பிடித்து மன்னர்பெருமானும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொறுபெண்ணறியான்
நீங்களோவென்றுசொல்ல நித்திலங்குபூமுடியா
தானுஞ்சிறித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டிவந்தான்
ஏறிட்டிப்பார்த்தாரே இந்திரருந்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சீரழகும்
பொருந்தும்மயிரழகும் பொன்பிறைச்சுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீறும் இருகாதில்குழைபழகும்
மாணிக்கமின்னவோ வைடூரியமின்ன
ஆணிப்பொன்னாலிழைத்த அன்னத்திருக்கொப்புகளும்
மாணிக்கவாளு மயிரின்கீழ்சோதிமின்ன
எஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஏற்றப்பணிதிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டுவந்தன்னழகும்
பாரியரெட்டை பவளத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமும் தாயித்திசோதிமின்ன
அஸ்தகடமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகத்தோடும் பணிசிலம்புசோதிமின்ன
காலாழிபீருகளும் கட்டழகிசீர்வடியும்

காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திருடதேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமிடலவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுயெதிரலவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியிடலவே
தாமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினாள்
கூவியெழுந்திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்.

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைவாரி தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சில்லென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பல்லியெச்சிலிட்டதென்று படுத்தாளே தான்திரும்பி
அப்புரத்துக்கிப்புரமாய் அவள்திரும்பி தான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிக்கொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
நாமானாலாச்சுது நாயகியாள்நித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியேநித்திரைகள்
நித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
நித்திராதேவியென்னும் நேரிழையேவேண்டினனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியேயிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் யிருந்துவிளையாடி
வெடியவொருசாமத்துக்கு மேன்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலு மினிபிரியோமேந்திழையே
மாதினதுகட்டில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவிக்கு இடந்தரவேண்டுமென்றான்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்தானபார்த்து
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிரங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளு மண்டபத்துக்குட்புகுந்தாள்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்போனபின்பு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியனும்
தேவிமுகம்பார்த்து வசம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநூற்றைத்தூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

கலந்தாரி புலந்திரனைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டலுமே தர்மக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்தாள்

உள்ளம்நடுங்கி உடம்பெங்கும்விடவிடென்று
ஆரமுலையாட்கு அடிதொடையும்கால்நடுங்கி
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மாணிக்கத் தூணருகே மயில்போல்நின்றுளே
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனுஞ்சீர்வடிவை
அங்குராயதமன்பார்கள் அவரல்லகாணுமேன்
அம்மான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பான்
காடுறைந்தபாண்டியர்கள் காவலர்களானுக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரே
அங்கவர்காணுமவள் அல்லவென்றுதான்பார்த்தான்
முடியணியும்பாண்டவர்கள் மூடுகாயிருப்பார்கள்
ஏதோயிருவரும் இளவரசாயிருக்கிறுரே
எண்ணப்பிராயமது இருபத்துகாண்கிறதே
வாலைப்பிராயமது வயதுபதினாரிருக்கும்
வந்தாரொருவருமாய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனியேயிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியப்பிடிக்கவந்தால்
நாயகனுர்தாமெதிரில் நாக்கைபிடுங்கிடுவோம்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கர்னனிடகாவரெல்லாம்
இத்தனையுந்தானடந்து யிங்குவந்தார்யாரோதான்
வாசற்போயவரையும் வதைசெய்துவந்தானே
மாலைமுடியானும் மதிலேறிவந்தானே
ஆருமறியாமல் அரண்மனைபுகுந்தானே
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரனுர்சீரழகை
வாசற்படியிலே மன்னவருந்தானிருந்தார்
முத்தினுருமாலை முடிமேலேகட்டிருக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டு
இட்டதிருநீரும் இருகாதுதன்னழகும்
பூவிருடகச்சையின்மேல் பொற்கட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியபட்டைத் துவளத்திருவழகும்
சருவிநிலாவை சரிபிடிக்குங்கண்மலரும்
மார்பிற்பதக்கமும் வச்சிரமணிதாழ்வடமும்
தாலிபதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அங்குசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமுஞ் சேத்தசரப்பளியும்
முன்கைமுதாரியும் முழுகடகமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கைகடகங்களும்
கச்சைகட்டுமென்மருங்கும் கத்திசொருகழகும்

அலைதாமரைதிறமும் ஆர்பவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழளாவாய்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரனார் தன்னழகை
சந்திரர்சூரியரும் தாமும்எதிரலவே
இந்திரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
ஈஸ்வரனார் தாமு மிவருக்கெதிரலவே
பேரும்பெரிய பெருமாளெதிரலவே
இவன்-வடிவமுமொப்பனையும் மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையும் சிதறவென்றுவந்தானோ
இவன்மாளுவதுமுன்பாக மன்னவனையாரென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலம்புபாடகமும் போதவேசோர்ந்துவிட

கலந்தாரி புருஷனென்றறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிநாயகியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கோதுங்கிளிபோலே
அஞ்சாமல்வந்தவநீ யார்காணும்சொல்லுமென்றாள்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவல்களும்
இத்தனையும்தான்கடந்து யிங்குவந்தகாரணமேன்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தாயோ
மாலைமுடியானே யுன்மனதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உவமைப்படப்போகாது
என்னழகுயெங்கே எளவிடத்தில்கண்டுவந்தாய்
முன்பின்பழக்கமது முகப்பழக்கத்தானுமுண்டோ
காலைகடைசந்தைகொள்ள கண்ணியரேகண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்திகொள்ள ஆணழகாகண்டாயோ
பொய்கைகரையோடிபோய் முழுகக்கண்டாயோ
வைகைகரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிபுரத்திலே வெளியேநிற்கக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேயென்னைகண்டாய் இவ்விடத்தில்வந்துநின்றாய்
தாண்டிகுதித்தாயோ தங்கத்திருமதிலை
எகிரிக்குதித்தாயோ எந்தண்திருமதிலை
எகிரிக்குதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டோ
காட்டானைக்காண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலையே
பெண்ணாளரண்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டு
மலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போங்காணெழுந்திருந்து பொன்மணிவாசல்விட்டு

கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரரும்
மற்றுமிளங்கொடியாள் மயிலனையாளேதுசொல்வாள்
ஊமைசெவியோடா உணரவில்லாவீரியரோ
செவிட்டுப்படுவானே திறமையில்லாமன்னவரோ
காதுமக்குக்கேட்கிலேயோ கன்னிநான்சொல்லுவது
என்னைஎங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
என்னஅழகென்று யித்தூரங்கண்டுவந்தாய்
சீதைபடாத திருவழகுபடைத்தேனே
அகலிபடாத ஆணழகுபடைத்தானே
வாழச்சிறையிருக்க மனைதேடிவந்ததென்ன
வந்தவரானாகிலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாய்நீயிருந்தால் வாளுக்கிரையாகிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனே அன்னிதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதாள்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே என்கதவைதாளணைய
அப்படியும்பேசானும் அழகுள்ளயிந்திரனர்
மன்னன்முகம்நோக்கி மடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாரர்புகழுடைய தருமர்மருமகள்தான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்தான்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனர்மருமகள்தான்
யிரடையவர்மருமகள்தான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறாள்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசே
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கையைத்தானழித்து இராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே போராராவணனும்
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டுவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாமல்
கல்விமனதுடையாள் காரியத்தைபார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாயிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவரே
காவலர்கண்டாலே கத்திக்கிரையிடுவார்
புற்கருணர்கண்டாலே போடுவார்பலியாக

திருவழகும்பாவனையுஞ் சிந்தவென்றுவந்தாயோ
வேண்டுமென்று சொல்லி விரும்பித்தவசுபண்ணி
மாதலத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ
உன்-ஆச்சியறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவரலாற்றை வாய்திறந்துசொல்லுவாய்நீ
ஏதுக்குஇங்குவந்து இறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடியிழந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காகமாண்டவர்கள் தேசத்திற்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே உன்னுயிரிருந்தசென்றால
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதராகாத வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையானே கோவலிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்தியாகாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்கண்டாலே
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காசிவளநாட்டாருங் கர்னனுன்னை கண்டாக்கால்
ஏடல்லோதாரனவன் இருபிளவாய்போட்டிடுவான்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானே மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமனிருந்தக்கால்
செம்பொன்திருமுடியை செண்டுக்கிறையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிறையிடுவார்
வெட்டிப்பிளந்திடுவார் வீமனதுசெண்டாலே
அதுவுந்தானல்லாமல் அரசாளுநாயகியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமாள்
நீள்முகனைக்கொன்று நிலைபெற்றபெண்பெருமாள்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிஎன்மாமியார்
ஆரவிளமுலையாள் அறிந்தாலேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டி வரிந்திடுவாளென்சாமி
கூறுபங்குபோடுவாள் கொம்பனையாளென்சாமி
ஆரோயிவளென்று ஆகடியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே

மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்துநடவுமென்றாள் ஏந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதிசொல்லுவுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டானிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிபேச்சுகளும்
ஒக்கநின்றுபார்த்ததில்லை வுத்தமியாளென்தாயார்
தேவியதுவாய்ப்பிரப்பை திரள்வீரன்தான்கேட்டு
அறைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளிவிரைத்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகிய கரைவரண்டுபுரண்டாப்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணம்மெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைகளும் ஏதொன்றும்கேளாமல்
மௌனமாய்தானிருந்தார் வாசற்படிகளிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகலந்தாரி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியரைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனை தூஷணித்து
கோபத்துடன்தானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்ஜாதியைப்பார்த்துச் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்ன புலந்திரன்வீரியரும்
றேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்தான்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கலியத்தோடே மயிலினையேயிங்கிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லையோ
ஆளன்பெருமைஅரிவையரே சொல்லலையோ
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணுயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் நேரிழையேதானுமுண்டோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டாரே
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்கண்சிவந்து
ஆரமுலையாளும் அளவற்றகோபமாய்
மாணிக்கத்தூண்மறைவை மயிலிணையாள்தானும்விட்டு
என்னுடையவுறன்முறையும் எந்தன்முறைத்தத்துவமும்
கொள்வினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கூட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனேவந்தாயோ
வந்தவழிபார்த்து மன்னவனேநடவுமென்றார்

புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங்கேட்கிறது.

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டு இந்திரரும்
அன்னமேகோயில் ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்
ஆரணங்கேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனது தன்பெயரும்
உன்னுடையபெயரும் வுரையுமென்றாரிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயாமானால் போவேனெழுந்திருந்து
சொன்னபிறகாக சுந்தரியேநான்போகேன்
சொல்லாதேபோனால் தோகையரேநான்போறேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டிருந்தீர்
நின்றவள்விசாரமிட்டு நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கண்டகனவை கயற்கண்ணாள் தானினைந்து
பேர்கேட்டுவேர்பிடுங்க புண்ணியரேவந்தீரோ
ஆனாலுங்குறைவில்லை ஆனதொருமன்னவனே
என்றுயிளமுலையாள் எண்ணாதுமெண்ணுகிறாள்
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றறியேன்
ஆனந்தமார்பர் அவரேயிவரானால்
மெத்தவுதாசினங்கள் வேந்தனைசொன்னேமே
இவ்வளவுமூட்கொடுத்து யிருந்துமிகக்கேட்டாரே
ஆச்சியுடனே அரிக்கையிட்டுசொல்லுவாரோ
அவரோயிவனோரோ யாதுவழிகிலேனே
என்னவிதுமாயமோ ஏதுந்தெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரெழுந்திருந்து
மாணிக்கத்தூண்மறவை மங்கையருந்தானுமிட்டு
வேல்பொருந்துங்கண்ணாள் வெளிப்புறமாய்வந்துநின்று
கைநீட்டிசொல்லுகிறாள் கட்டார்கருங்குழலாள்
கட்டழகாவிந்தமனை கலந்தாரியரண்மனை தான்
எங்களையர்தேர்க்கரசறென்றயார் துற்சடையாள்
மாமன்மார் நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியார்
அம்மான்மார் நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியார்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
பேரால்மிகுந்ததொரு பெருந்திருவாளென்மாமி
அருமையெனைவளர்க்கும் அம்மானதிகர்னர்
பொற்கருணர்தேவி பொன்னுருவாளென்மாமி
என்பேர்மலந்தாரி எழுந்துநடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவிநான் எழுந்துநடவுமென்றார்

இந்தவகைபெயரும் ஏந்திழையேசொன்னாயே
கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள்தன்பெயரோ
எவர்களதுபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
கொடுத்தவர்கள்பேர்சொன்னாய் கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென் [றார்
அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சொல்லுகிறாள்மாது துலங்குநவமணிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரைவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்மகாராசன்
நகுலசகாதேவரென்னும் நற்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதைசுபத்திரையுங் தோகைபவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுநுதலால்மின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவையரும்
எந்தனுக்குமாமியார்யெழுந்துநடமன்னவனே

கலந்தாரிபை புருஷன்பெயர் சொல்லுமென்பது.

கேட்டுப்புலந்திரருங் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது யேந்திழைபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டயுன்புருஷன் மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லிநடுநடுங்கி
சொன்னால்தான்போவான் சுந்தரப்பூமுடியான்
என்றுயிளமுலையாள் யெடுத்துரைப்பாள்மன்னவற்கு

கலந்தாரி புருஷன்பெயர் சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனென்புருஷன் என்பேர்கலந்தாரி
இப்பவென்றால்தெரிந்ததே யெழுந்துநடவுமென்றாள்
போராஞ்சாவீரன் புலந்திரருங்கூறலுற்றார்
இந்திரனென்றாயே யிருவருண்டுராச்சியத்தில்
அண்டத்துயிந்திரனோ ஆகாயயிந்திரனோ
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றார் வேந்தர்பெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
ஆகாயயிந்திரனார் அவரிடதேவியென்றாள்
அர்ச்சுனனார்ன்றெடுத்த அழகுள்ளயிந்திரனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
அவரிடதேவியென்று அறியவுரைத்தாளே
அத்திபுரமுமடங்களுமென்னுதென்றாள்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரவேயென்னுதென்றாள்
செம்பொன்படித்துறையும் தீவுகளுமென்னுதென்றாள்
பவளப்படிந்துறையும் பட்டணமுமென்னுதென்றாள்

ஐவரும்நூற்றுவரும் அன்புடன்வாழ்கையிலே
கொற்றவர்கள்யாவரும் கூடியிருக்கையிலே
மகாராசரவர்மருமகள் வேண்டுமென்று
வையகத்தையாண்டாட்கும் மருமகள்வேண்டுமென்று
சரியொத்தசம்பந்தந் தையநல்லாள்வேண்டுமென்று
மாலையிட்டாரெந்தனை வளநாடியிந்திரற்கு
திரும்பிப்பகையாச்சு தென்னவர்க்குநூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பார்வனம்போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றளவும் அழைத்துவரயாருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்மைத்துனனும்
மணவாளநாட்டிலே மண்ணவருந்தானிருக்க
மைத்துனனுரைத்த வன்சிறைநார்க்கிறேன்யான்
அவர்வைத்தசிறையிலே வாடுகிறேன்மன்னவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான்கேட்டு
சிறையென்றுசொல்லுகையி தென்னன்பெருமானும்
காவலர்கள்வீரியனுங் கண்ணிறைமுத்துதிர்த்தான்
அங்கவளைக்காணமல் அழுதகண்ணீர்தான்துடைத்து

புருஷன்தானென்று புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்கூறலுற்றான்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியே
உன்னை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்யான்காணும்
தாலிதரித்ததொரு தர்மமகன்யான்காணும்
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும்யான்காணும்
மதுரைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரேயிப்போது
அனந்தலெழுப்பியென்னை ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
ஆருமறியாமல் அரிவையரேயிங்குவந்தேன்
ஓமப்புகையிலே வுத்தமியேயிங்குவந்தேன்
தையலேமங்கிலியம் தரித்தவன்யான்காணும்
சுந்தரியேயுன்னுடைய சுண்டுவிரல்பிடித்த
மன்னர்பெருமாள் மணவாளர்யான்காணும்
அன்னமேநீயெனக்கு அத்தைமகள்தானும்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்தன்மகள்தான்
வேறொருவரென்றுசொல்லி விசனமதுவேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோகாவலிலே
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கன்னதுகாவல்களும்
நாலாவ்கடுந்திராளாற்நூற்றொருவர்காவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்கேவருவாருண்டோ
அரசாளும்நாயகியா ளல்லித்திருமகன்யான்
ஐவர்பயின்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரன்யான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யான்காணும்

ஆரணங்கேநானுனக்கு அம்மான்மகன்தானும்
வேறொருவரென்று விகற்பங்கொள்ளாதே

கலந்தாரி அடையாளங்கேட்டது.

என்றுரைத்தமன்னவரை ஏதுரைப்பாள்நாயகியும்
மாதுயெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மதுரையிலிருந்துவந்த மைத்துனருமானக்கால்
மாமியடையாளம் மன்னவரேதாருமென்றாள்
அத்தையடையாளம் ஆணழகாதாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
வரும்போதுதந்தாள்காண் வைகைவளநாட்டாளும்
வைகைகரைதனிலே வந்துசெபஞ்செய்கையிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தேன்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைநழுவிவிட்டேன்காண்
வைகைகரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன்
வைத்துமறந்துவிட்டேன் மயிலிணையேயென்றுரைத்தார்
மாதுகுழலாள் மயிலிணையேதான்பார்த்து
எங்களம்மான்மார்தன்னுடனே அறிக்கைவிட்டுசொல்லவில்லை
காவலர்கள்தம்முடைய கர்ணருக்குச்சொல்லவில்லை
சுற்றியருகிருக்குந் தோழியர்க்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையராத்திரிக்கு இன்பமுடன்விடுத்து
நாளையராத்திரிக்கு ராசாவேநீர்வாராய்
மாமியர்கையில் வாங்கிவந்தயடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவயிடந்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
இவள்கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுபேச்சிகளும்
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையளைத்தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்துமவள்கைகொடுத்தான்
கண்டாளடையாளங் கடுகெனவேதான்வாங்கி
உள்ளே நுழைந்து ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பூஷணத்தைசுத்திசெய்து பூப்போட்டுதெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அன்பாகத்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன்புவந்தாள்
வைகைவளநாட்டாரும்மைமறந்தாரோ
திருடிகொண்டுவந்தாயோ தென்னன்முடிவேந்தா
நம்பேனொருநாளும் நாயகனேயுந்தனைத்தான்
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கத்தூண்பிளந்தால்
அத்தைமகனென்று யன்பாயிடங்கொடுப்பேன்
மாதுகலந்தாரி மயிலிணையாள்சொல்லுகையில்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரன்வீரியரும்

பார்த்தார்பலகாலும் பாண்டவர்புத்திரரும்
ஆரைநினைத்தானே ஐவர்திருமகனும்
சோலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைத்தான்
நஞ்சையமுதுண்ட நாதரைத்தோத்தரித்து
அரனார்செயலாலே ஆரணங்குபொற்றானு
தானய்யொடிந்ததுவே தையலதுபொற்றானு
மாதுகலந்தாரி மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மாமிமகன்மெய்யானல் மதிலோடுகற்கோட்டை
கட்டியேதானடந்தா லிருக்கவிடந்தருவேன்

புலந்திரன் கோட்டையைக் கடக்கவைத்தது.

மாது அவளுரைக்கு மன்னவருமேதுசெய்தார்
அட்டாளுஞ்சொக்கரென்னும் ஐயரைதான்துதித்தான்
காமனைக்கண்ணலெரித்த கர்த்தரைதான்துதித்தான்
அப்படியேகடந்தது அவளுடையகற்கோட்டை
எட்டிநடந்ததுவே இருப்பிடத்திற்சேர்ந்ததுவே
அப்படியும்நம்பவில்லை ஆரவிளமுலையாள்
போர்க்கஞ்சாமன்னர் புலந்திரனும்நீரானல்
வாயற்படிதனிலே மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமைவாய்திறந்து மன்னவரேசொன்னக்கால்
மருவவிடந்தருவேன் மைத்துனவென்றுசொல்லி
இல்லாமற்போனக்கால் சொல்லாமலெழுந்துநட

புலந்திரன்மணிப்பதுமையைப்பேசவைத்தது.

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுள்ளஇந்திரனர்
விலங்கும்முகத்துக்கும் வெட்டுண்டுசாகாமல்
அறியாமலிங்குவந்தேன் ஆரணங்குகோட்டைக்கு
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புனிதரைதான்தொழுதான்
காலனைத்தானுதைத்த கர்த்தரைத்தான்தொழுதான்
சொக்கரைத்தானினைந்து தொழுதானேதார்வேந்தன்
மாயாண்டிகிருபையினல் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்லுகிறமணிப்பதுமை சொக்கர்கிருபையினல்
தருமர்திருமகன்கான் தாரார்கருங்குழலே
கூடமருவிடுங்கள் கொற்றவருந்தேவியுமாய்
சொல்லுகிறமணிப்பதுமை சொர்க்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிநாயகியும்
மந்திரக்காரனேதான் மலையாளவித்தையுண்டோ
ஏமாத்தவந்தவனே ஏதுமறிகிலேனே

கலந்தாரிதாணை வரவழைத்தது.

எண்ணதுமெண்ணி இளங்கொடியும்போது
பத்தினியுநானல் பார்த்தன்மகனுக்கால்

மாணிக்கத்தூணே வாருமென்றுதானழைத்தாள்
மாணிக்கத்தூணும் வந்துவிளைந்ததுகாண்
மாமியடையாளம் மங்கையரும்கட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவரானல்
பெட்டியும்பேழையும்போய் பொருந்துமென்ருள்பொற்றூணை
பேழையானதூணிலே போட்டடைத்தயடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அருந்துதிசாட்சிவைத்து
அக்கினியைசாட்சிவைத்து ஆதிசிவனைசாட்சிவைத்து
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லியரும்வைத்தபின்பு

கலந்தாரிபுருஷனென்றறிந்து பள்ளியறைகூட்டிபோனது.

அஞ்சிநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்தான்செய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவரேகொண்டணையும்
என்றுஅடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுகிறன்
ஆருமறியாமற் ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
வாருமென்றுசொல்லி வன்னவிரல்கைப்பிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்து சிக்கனவேதாள்பூட்டி
சாளரவாசல்களை பளிதணியதாள்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையினுள்ளுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமன்மார்போட்டதினல்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தை கொம்பனையேகூடிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம் பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைகொண்டுவந்து
மாதரைப்புலகி மடிமேலேகுந்தவைத்து
ஆரனத்திருத்தி அழகுபணிதான்பூண்டு
கோவைத்திருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிதிருத்த மயிற்கோதிகொம்பனைக்கு
குப்பில்சாந்துங் குழாயில்புனுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து கசம்பொன்மணிமுடியான்
தாமுமணிந்துகொண்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தயிலைசுருளும் வர்னப்பழக்காயும்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்களரசக்கனியும்
மடித்தயிலைசுருளும் மரசருக்குதான்கொடுத்தாள்
தாமுமிலையடக்காய் தின்றுதனஞ்செயனர்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
மங்கையரேமீறி வளந்துசமைத்திருக்க
திங்களொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிறையோ

மங்கையரேநீருமிங்கே வாழ்ந்திருந்ததெல்லாம்
அந்தப்பாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னோடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
தென்மதுரைராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்ந்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மன் கைகலந்தபாவனைபோல்
தேவியுடனேயிருந் தடைக்காய்தின்றிருந்தான்
பூவணையைவிட்டுப் பொற்கிளியுந்தானிறங்கி
கவரிகொண்டு வீசலுமேகளைதெளிந்து கண்விழித்தான்
பலகாலுந்தானே பழகினவள்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைத்தண்டொடித்த இணைக்கைகள்நோகாதோ
அநேகநெடுநேரம் அறிந்துவிளையாடி
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியாள்
மல்லிகைமெத்தையை மயிலிணையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடும்பல்லுகளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பெயராலே
நானுமொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரே
பசிக்கவமுதுண்ணவென்று பாவித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகையிட்டு பொற்கிளியும்முன்னேவந்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேஅப்போது

இருவருக்கும் வாது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவரேதுசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலிணையேகேளாய்
சகுனபடுபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைதுகிலுரிந்தமாபாவி வாசலிலே
கச்சாயந்தின்பதில்லை கன்னியிளமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமாதுசெண்டாலே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமாதுசெண்டாலே
பாராதுமுடிந்துவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்கண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது

பாண்டவர்கள்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமும்முறைநீங்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலாள் உயிர்முடித்தபின்பாக
சச்சாயந்தின்று கலந்துறவாடுவதும்
என்றுரைக்கமன்னர் ஏந்திழைதானழுதாள்
தேவியழும்போது தேர்விஜயன்புத்திரனார்
மாமன்மார்மாண்டாரென்று மங்கையரேநீயழுதாய்
உன்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமருமென்றுசொல்லி வேந்தரைதானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
சகுனியாலேசூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேர்புரந்தோற்று இருப்பிடமுந்தோற்று
யானைகளும்தேருகளும் அணிமணிச்சிங்காதனமும்
முத்துமுடியு முருதுவளச்செவ்வாயும்
நாடுமிகத்தோற்று நால்வரையுந்தான்தோற்றும்
வித்தகனார்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தள்ளிவந்தானம்பலத்தில்
வேல்பொருந்துங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அங்காடிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லி துகிலுமுரியவைத்தான்
பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தால்
மாளாதேவளர்ந்தது மாதுதுகிலாடையது
சற்றேநகழுவியே உடைதுயில்தளருமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
மாள்கிறதுஅன்றல்லவோ மாமன்மார்நூற்றொருவர்
சாகிறதுஅன்றல்லவோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
மாமன்மார்பட்டாலே மங்கையரேநீயழுவாய்
எலங்குழலாளே எனக்குதுக்கம்வாராதோ
அம்மானையென்றுனே தருமமுடியழகன்
தையலவள்கேட்டு தரியாளேபூமியிலே
பூவணையைவிட்டிறங்கி புணர்கிளியுமப்போது
இதுவுமொருகாரியம்போல் இவ்வாணைவந்ததென்ன
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துவிழவொட்டாதே மன்னரெடுத்தணைத்து
விட்டேனேயானையெல்லாம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆரமுலையாட்கு அடைக்காய்சுருள்கொடுத்து

பொற்கொடியேயெந்தனுக்குப் போகவிடந்தாரும்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேந்தன்மனையாட்டி
போகவேவந்தீரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காவலழிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேவந்தீரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வரிசைகளுநானறியேன்
சீரானமதுரையென்று சீமைகளும்நானறியேன்
மூத்துப்படுந்துறையும் முடியரசிபட்டணமும்
புட்டுப்படுந்துறையும் பட்டணமுநானறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
சித்திரசோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போலாண்டாளே ஐம்பத்தாறுகாதம்
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் என்கணவாநானறியேன்
பார்க்கவேநான்வருவேன் பாண்டிவளநாடை
இருவரையுமொன்றாய் எடுக்காதோயிப்பிறவி
வருகிரேநானுமுங்கள் வைகைவளநாட்டுக்கு
நானும்வருகிறேன் நாயகரேகூடவென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
ஆரென்றென்னையறிவாய் அரிவையிளமையிலே
மதுரைதுரையாளுகிற மாதுமைபாள்புத்திரற்கு
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆனந்தமார்பருக்கு அடப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளஞ்சொல்லி அணைந்தேனையிப்போது
மெய்யாய்நீரென்பிறகே மெல்லியரேபின்தொடர்ந்தால்
தகுமோடிதங்கையரே தாரார்கருங்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெடுத்துரைப்பாள்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுவெடுத்துரைப்பாள்
வந்தொருபூவணைக்கு மருவியுறவாடி
வந்தபொழுதே மணவாளநீர்காணும்
நகைநகைத்தாரிந்திரரும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனதுகாவல்களும்
இத்தனையுங்கடந்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரைவிட்டுவந்த மணவாளநான்தாண்டி
காரிழையேயுன்னை களவாகக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனல்லோ
தாலிதரித்தொரு தருமர்மகன்யானல்லோ

களவாகக்கொண்டுசொல்ல காரியமேன்நாயகியே
நாளைபாரதமுடித்து படுகளமுஞ்சென்றக்கால்
மங்கையரேவுன்னுடைய மாமன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்று பதியமர்ந்தபிற்பாடு
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறதாகாதோ
வண்டார்குழலாளு மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போது தண்டிகையும் ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்மைந்தனு நீயுமாய் வாருமென்று தானுரைத்தார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு மைந்தனுமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்கஞ்சாவீரனவர் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்லோ ஓடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனர்ச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழகுகண்டு மொய்குழல்மார்சேர்ந்திடுவார்
அப்போதேகெற்பம் அடையுங்காணாரணங்கே
வந்தொருபூவணையுல் மருவிவிளையாட
ஒனக்குமைந்தனில்லையென்றால் வையகங்களேசாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெறுவது ஆண்பிள்ளை
உன்-அம்மான்மார்பெயரை ஆரணங்கேவையாதே
எங்கள்ஐவரதுபெயரை இடவேண்டுமாரிழையே
ஆணழகர்ஐவரிலே அர்ச்சுனனென்றழையும்
சித்திரவில்போரனவன் சின்னஅர்ச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண் ஆணழகாமன்னவனே
விடிந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே
பொற்கொடியேயெந்தனுக்குப் போகவிடந்தாருமென்றார்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தர்வந்தீரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரரேயுண்டானால்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வேனானு என்மாமர்நூற்றுவர்க்கும்
மாமியடையாளம் மன்னவரேநீர்கொடுத்தீர்
உம்முடையயடையாளம் உத்தமரேதாருமென்றார்
தருவீரெனமறுத்தாள் தாமக்குழலாளும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து

எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
கொம்பனைமார்தங்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்
சல்லாபம்பேசியேதான் சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் தையலர்கள்யாவரையு
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்ற பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மயிர்முடித்தபிற்பாடு
உண்பதுந்திண்பதுவுந் உன்மாளிகையிலேயறுவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்குயென்றுரைத்தார்
விடிந்துவருகிறது விஜயன்மருமகளே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனாரப்போது
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவரே
சொல்லுமென்றுகேட்டாள் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொய்வார்த்தை உரையாதவுத்தமனும்
எங்கள்-ஆச்சிக்குச்சொல்லி அறிக்கையிட்டுஅப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன்தப்பாமல்
விடையொன்றுகேட்கையிலே மெல்லிகருங்குழாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கி பொற்கொடியாள்நாயகமே
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
காவலனார்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்
வேசியரல்லவோ கொடுப்பாளிலையமிர்தம்
ஏலங்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்யானறியேன்
கொம்பனையேநீரும் குடியிருந்துசாத்தீரோ
இந்நாட்டுவாசனைகள் ஏந்திழையேயல்லயிது
இந்திரலோகத்தில் இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆகையினாலே அரசியேநான்கொடுத்தேன்
பொற்கொடியேநீயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் சரணமென்றடிபணிந்து
ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியற்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரழுதிஐவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பஞ்செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன் மதுரைக்குப்பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லமாதுநல்லாள் இந்திரருமனமகிழ்ந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மன்னருமுன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி அலைதாரன்முன்புவர
வானப்புரவியது வந்ததுமன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்போரழகன்
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே

என்றுமவள்கூறி இறங்கியேதெண்டனிட்டாள்
தேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்பார்த்து
அங்குபடிகாலைவைத்து ஆனந்தாழ்மார்பன்
ஏறினாப்பொழுது இளவிஜயன்புத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாறிச்சுஏறினனே
ஏறினதுகண்டாளே இந்திரரைத்தான்காணாள்
மைத்துனரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
வாடிமனந்தளர்ந்து வர்ணமுகம்வேறுபட்டு
பள்ளிக்கொள்ளுமண்டபத்தில் பைங்குளியுந்தான்புகுந்து
கூடியிருந்தோமே குங்குமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமேயெழில்பெரியமண்டபத்தில்
இன்னமொருமுறை இனிகாணப்போவதுண்டோ
என்று-செம்பொன்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
பூவணைமேலேறி பொற்கொடியுந்தெண்டனிட்டு
தாமக்குழலாளும் தழுவணையிற்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்குவருகிறது.

பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழுப்பி அந்தரத்தில்தான்பறந்து
தாமரைசூழ்நாடுகளும் தருமாபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில் வந்தது அப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றது அப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்சயரைதானிறக்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
செம்பொன்சடிவாளந் சிக்கெனவேதான்பிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
மஞ்சள்நீர்தோட்டத்தில் மன்னவனார்வந்திரங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்கழட்டி
பச்சைவடங்களைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகியிதழுங் கண்டானேபுடவையிலே
இனிகாண்வகையில்லையே கட்டழகிசீர்வடிவை
பார்க்கவகையில்லையே பாவையழகியரை
சாந்துக்கழித்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளை
அவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளுங் கைநீட்டிபேசுவதும்
பார்க்கவகையில்லையே பாவையழகியரை
இன்னமொருக்காலும் இனிகாணப்போறேனோ
எத்தனைநாள்செல்லுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையான்பிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
கோதையரையான்பிரிய கொடுமைவைத்தீர்ஈஸ்பரரே

இவளைப்பிரிந்திருக்க என்னகுறைசெய்தேனே
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தைமிகக்கலங்கி
ஆனந்தவாழ்மார்பன் ஆழச்சுனையிறங்கி
கொற்றவர்கள்கோமானை குளித்துக்கரையேறி
ஈரங்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தஇந்திரனும்
அனந்தம்பணிபூண்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாணயப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
சந்தனங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவருந்தான்திமிறி
மாணிக்கப்பச்சைவடம் மன்னவன்வரிந்துடுத்தி
மாதாவின்பாதத்தை வணங்கவேவேண்டுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம் வந்துசேர்ந்தது.

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டுத் தென்னரசுநாட்டானும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதாகொலுவுக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து
மாதாவின்கொலுவை வலமாகச்சுற்றிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவி லல்லித்திருமகனும்
அப்போ-சோலைமலருடைய சொக்கநாதர்கோவிலிலே
என்னுயிர்ச்சின்ன மெங்குமேதான்முழங்க
நாகசுரம்பதினெட்டும் கவுரிகளும்நின்றாத
ஊதினசின்னங்க ளுத்தமியாள்தொனிகேட்டு
வெடியனோமாச்சுதே வேந்தரக்காரனுமே
கள்ளரறிந்தாரோ காவலாக்கண்டாரே
நூலால்கடுந்திரளால் நூற்றொருவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நான்மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் அருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவருக்கென்னசொல்வேன் அர்ச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சிந்தையிலேயெண்ணி செங்கண்ணாள்முழித்திருந்தாள்

புலந்திரனைத் தாயார் கண்டது.

தட்சணமேகெவுளியது சாற்றிற்றுதேன்மொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கி பொன்மதுரைநாட்டாளும்
செம்பொன்கதவைத் திறந்தந்தபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்தாள்

அரைத்திருந்தசந்தனத்தை யள்ளியறைந்ததுபோல்
வற்றிகிடந்ததொரு வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாப்போல்
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னன்புலந்திரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழேகுதித்திறங்கி
இந்திரருமப்போது எதிரேயக்துவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுமட்சதையும்
மாதாவுன்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வளத்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வடத்திடுவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் ரெதித்தார்முகுபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரைநகராளுதற்கு மைந்தரைபெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டையிலே
மைந்தரைப்பெறுவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினன்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்கும்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தி லிந்திரரும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்ப்புலந்திரரே வளநாடிதான்பார்த்து
உச்சியிலேதானிருந்து உள்ளங்கால்பரியந்தம்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளை புகழ்வீர்காணேமே
தேவிதன்னாண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமங்கதம்பம் குலைந்துகருக்கவில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்புரைத்தீர்கோமானே
எங்கிருந்துவந்தீர் இளையதுகோமானே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்தில்பள்ளிகொண்டீர்
என்னஅமர்கேட்க எடுத்துரைப்பார்இந்திரனார்
போய்வந்தேனென்னுச்சி பொய்கைதனில்நீராடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றியடிபணியவந்தேன்
உள்ளத்தைத்தானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்குழலாள்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனந்தவாழ்மார்மன் அரசாளும்தன்மகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்குகாவல்களும்
எதுவொருவரில்லாம லிராச்சியத்தையாள்கிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஓட்டியரசாள்கிறதும்

கட்டழகிதம்முடனே கைகலந்தபாவனைப்போல்
ஒன்றுமொளியாம லுத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
என்னணே தம்பி எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
ஆனாலொளியாமல் ஆச்சியரேசொல்லுகிறேன்
ஆணைவிடுவென்று ஆச்சியரைதெண்டனிட்டான்
ஆணைவிடுவதில்லை அருளாளாசொல்லுமென்றான்
தென்னாடியாதினத்தில் சிறுவனும்வீற்றிருந்து
மாதாவின்முன்னாக மன்னவனுமேதுசொல்வான்
உங்களை-ஆருயிரவரென்று மனுதிரளாம்பாண்டியற்கு
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதியைவருக்கும்
வையகமுழுதாளுகிற மாமிமார்தன்தனக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பம் தெரிவிப்பீர்மன்னவனே
என்று-தென்னார்கருங்குழலாள் தெரிவித்தாள்யாவருக்கும்
அந்த-மாதுவிடைகொடுக்க வந்தேன்காணாச்சியரே
ஆகாயவான்புரவி யலர்தாளாயெங்கேயென்றாள்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
பூங்காவனந்தனிலே புரவியைவிட்டேனென்றான்
அரசாளும்நாயகியா ளல்லியருந்தான்கேட்டு
மாதுகருங்குழலாள் மலர்க்காவில்போய்புகுந்து
வான்புரவிகைபிடித்து வைகைவளநாடியரும்
கடிவாளங்கைபிடித்து கட்டழகியல்லியம்மாள்
தேவேந்திரனைத் தெரிசித்துபெண்மயிலும்
சீர்-வரவிட்டகாரியங்கள் நிறைவேற்றிதீர்ந்ததுகாண்
புரவிவருகுதுகாண் புண்ணியரேயென்றுசொல்லி
கண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லி கயற்கண்ணாள்தெண்டனிட்டாள்
ஆகாயமாயெழும்பி பறந்ததுகாணப்புரவி
வணங்கியெழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபத்துட்போய்புகுந்து
பொற்றளிகையிட்டு பறந்ததுகாணப்புரவி
இளைப்பாருமண்டபத்தில் இருந்தாரிருவருமாய்
ஆணையெல்லாம்விட்டேன்காண் ஆணந்தவாழ்மார்பா
என்றுமிகக்குளிர்ந்து இருந்தார்கள்மதுரையிலே

கலந்தாரியைத் தாதிமார்கண்டது.

அப்படியாயிருந்த ஆனதொருநாளையிலே
மற்றுநாளானபின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடையதாதியரை
பேர்சொல்லிதானழைத்தாள் பேடைமலர்க்கண்ணாளும்
அசந்துநித்திரைபோய்விட்டா ளவர்மருமகளும்
அத்தைமகன்மேல்நினைவாய் அசந்துநித்திரைபோகிறாளாம்

அங்கேரந்தாதியர்கள் ளலண்டுயெழுந்திருந்தார்
தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்கள்விசாரமிட்டு
முந்தியெழுந்திருந்து முருகுழல்மாரோடிவந்தார்
நம்மையெல்லாந்தட்டி நாயகியாள்எழுப்பிடுவாள்
மாதுக்குநித்திரைகள் வந்தவாரெவ்வாறு
என்றுமனந்தளர்ந்து ஏந்திழைமார்வந்துநின்று
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழிமார்வந்துநின்று
வாளேந்திகைதனிலே மயிலனைமார்யாவர்களும்
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்புகுந்து
எறிட்டுபார்த்தார்க ளிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாள்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்கலைந்ததுவும் ஆரணங்குதானறியாள்
உற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்தன்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்துஇருந்ததுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாரெவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருக்குதுகாண்மைந்தர்களே
இறைத்துமிருக்குதுகா ணெங்கொடியும்பூச்சரங்கள்
அடைக்காய்களித்தனை லரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
முழுபடிக்கமாய்நிறைந்து முழுதலைக்குவழிந்தோட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிஞ்சுதுகாண்
இந்நாட்டுவாசனைக ளேந்திழையேயல்லயது
இந்திரலோகத்திற்கு எட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோவிஜயனுமே
அரசாளும்நாயகியா ளல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயந்தானிருந்து அந்தரமாய்குதித்தாரோ
கற்கோட்டைமுத்திரையுஞ் சர்னைதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ யென்றுவிசாரமிட்டு
தங்களுக்குள்ளாக தையல்மார்விசனமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டியெழுப்பவென்றாள்
இந்திரன்மேற்சிந்தையினா லெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாம லியாரோதான் வந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லாரும் தையலரைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமுங் குளிர்கவரியிற்றெளித்து
ஈரெட்டுவெண்கவரி யிசைந்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழைமார்தன்கரத்தால் கவரிபரிமாறினார்கள்
மெல்லிகல்லாள்மதிமுகத்தில் களைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருக்குந் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையர்கள்கண்காட்ட
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிதனித்திருந்தாள்
தனித்திருந்ததாதியவள் தனியாகவந்துநின்று

மாதுதனையெடுத்து மடிமேலேதான்வளர்த்தி
ஆரங்கள்தான்திருத்தி யழகுபணிதான்பூட்டி
கோவைகள்தான்திருத்தி சூழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிகள்தான்திருத்தி மயிற்கோதிகொம்பனைக்கு
மெத்தனவேகோபமதாய் மெல்லியரைத்தான்பார்த்து
கண்கள்சிவப்புடனே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
வர்ணப்பசுங்கிளியே வாடாதசெண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாதுதிருமுகங்கள்
ஓரியிருப்பதென்ன சின்னதிருமுகங்கள்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போ லரிவையரேயுன்முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குநெடுநாள் வாடியிருக்ககாரணமேன்
குங்குமம்பூசிக் குலைந்துமிருக்குதுகாண்
வகைவகையாய்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம் பாங்கிமாரெல்லவரும்
மெத்தநலங்கியே மெல்லியரேயிருப்பதென்ன
அடைக்காய்த்தின்றால் அரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
மேலாய்வழிந்ததுகாண் மெல்லியரேதம்பலங்கள்
வண்டார்கருங்குழலே வாசனைகள்மிஞ்சுகுது
இந்தநாட்டுவாசனைக ளிளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிழையுன்னைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன்மாலையுஞ் சந்தனமுங்குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையும் மைகளுடன்றன்சிவப்பும்
வரவிட்டார்கண்டீரோ வண்டார்குழலாளே
அந்தப்பரிமளங்கள் ஆரணங்கேவந்ததுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தவுரவாக
அரசனும்நாயகியா ளல்லிவிவேகியல்லோ
பூதம்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகத்திலேற்றி மெல்லிவறவிட்டாளோ
ஆருமறியாம லருச்சுனனார்புத்திரரும்
மாலைமுடியாளே மைத்துனனும்வந்தாரோ
மைத்துனனார்வந்த வரலாற்றைச்சொல்லுமென்றாள்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து காந்தாளந்தானுகி
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டுஞ் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்

கலந்தாரி தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்.

தாமக்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து
ஏண்டிநீதாதிகளே யிடும்புகளைபேசவந்தாய்
மதுரைஅரசாளும்பூமுடியார் அவரங்கேயிருக்கையிலே
என்மைத்துனனிங்கே வரும்வாறுமெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணரதுகாவல்களுங்
ஆணையுந்தான்கடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந்தோழி யருகிலிருந்தீர்கள்
காரிழையாள்தாதிகளே கண்கெட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையில்யான்காக்க எல்லோருஞ்சொல்வீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தால் மாதரசேசொல்வீரோ
தாதியர்க்கெளிதாகத் தையலரும்நானிருந்தேன்
வேண்டேனினிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண்மங்கையரே
மாண்டாலுஞ்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
ஆரவிளமுலையாள் அறைந்துகொண்டுதானழுதாள்
தாமக்கருங்குழலை தாதியருஞ்சோதியரும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசிவளகர்ணர் சட்டமுகர்தான்கேட்டால்
ஆக்கினைகள்வந்துவிடு மரிவையிளமயிலே
அறியாமற்சொன்னோ மரசேபொருத்தருள்வீர்
மாதின்திருவடிக்கே வந்துமிகத்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தணித்திருந்தாள்தையலரும்
கொம்பேரிடையாளுங் சோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்களாச்சுதென்று பொற்கொடியுந்தானழைத்தாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் புட்பமலரணையாள்
வாசமுமீந்து மலர்க்குழலாள்பூவுதறி
பாவையருமப்போது பற்கொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாந் தையலற்குமுன்னேவந்து
பொன்னின்துகிலொதுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளப்புட்பங்கள் பைங்கிளியாள்பூங்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தானபின்பு
புலிகள்முக்காலிவைத்துப் பொற்றளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வர்ணத்தளிகைவைத்தாள்
பொறித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடன்றான்வார்த்து
பொன்போன்றசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
முடிபூவுசந்தனமும் மிகவாரிவெள்ளிலையும்

அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்தவாழ்மாரி
பூசித்துத்தானிருந்தாள் புருடனைத்தினந்தோறும்

கலந்தாரிக்கு கெற்பமுண்டானது.

பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனார்தேவியரும்
முனைவீராதேவியற்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழலார்க்கு மைந்தனுந்தோன்றிற்று
இட்டபடுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபோதுஉண்டிருந்தாள்
தின்றாளிலையடைக்காய் தேனார்குழலாரும்
அம்மாநீராடலாம் அருங்குழல்பந்தாடல்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடல்
காரிழையாள்மாதுக்கு கழுத்துகள்நேர்ந்ததுகாண்
குழிசாலுகள்போலே குலைவயிறுபெறுத்தது
திருவயிறுமேனியுந் சீர்பெறவே தான்செழிக்க

கலந்தாரி கெற்பமடைந்ததைத் தாதிமார் காண்கிறது.

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்பார்த்து
மாதுமுகம்நோக்கி மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையராய்த்தோன்றுவதேன்
மாலைக்குழலாளே மைந்தன்வந்தவாரேது
கழுத்தடிகள்நேர்ந்து கன்னிமுகம்மாறுபட்டு
இளைப்புந்தளிப்புமாக ஏந்திழையேதோன்றுவதேன்
மன்னன்றிருமகனார் வந்தாரோவுளவுடனே
அரசாளும்பூமுடியா னல்லிவரவிட்டாரோ
மெத்தவறிவுடையாள் மெல்லிவரவிட்டாளோ
மாலையணிமார்பன் மைத்துனனார்வந்தாரோ
வேறுபட்டமாதரசே மெல்லியரேயுரையுமென்றாள்

கலந்தாரி தாதிசனைத் தூறுகிறது.

அவ்வசனங்கேட்டு ஆரவிளமுலையாள்
ஆருதகோபமது ஆற்றமுடியாமல்
இந்தஇடும்புகளை என்னுடனேசொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மொய்குழலேசொன்னீர்கள்
இன்னம்இடும்புகளை தன்னுடனேசொலலுகிறீர்
காசிவளர்பூமுடியார் கர்னருக்கறிக்கையிட்டு
ஆக்கினைசெய்யாமல் ஆரணங்கேநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால உலகமெல்லாந்தானறியும்
இந்தநாள்வரையில் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தீரே சொம்பனைமாரெல்லோரும்
இதுநடுவில்வந்து எவரழித்தாரெந்தனையும்
கொல்லவினைசெய்கிறாய் கொம்பேரிடையாளே

இந்தச்சிறைவைத்ததினால் எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியற்குமேளிதமாய்த் தையலரேதானனேன்
என்றுமிகத்துதித்து ஏந்திழையாள்சொல்லுகையில்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலண்டையோடிவந்து
சுத்திநிற்குபெண்களுக்குஞ் சூழ்ந்திருக்குந்தாதிகட்கும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசினியோர்புகழும் கர்னர்வரும்வேளையிலே
ஆரவிளமுலையாள் அழுதகுரல்கேட்டாள்
நாக்கோடுமூக்கறுப்பார் நல்லசெவிதானறுப்பார்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டு
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுவாள்
மாதேநீகானத்தாலும் மைந்தனொளித்திடுமோ
சூதொளிக்கப்போகாது துன்னுங்கருங்குழலே
இன்னமொருதிங்கள் யேந்திழையேசென்றால்
தானேயறிகின்றார் தங்கக்குழலாளே
நாங்கள்-அறியாமற்சொன்னோமே அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு மனதிறங்கிதெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தனித்திருந்தாள்தையலரும்

கர்னன் வேட்டைக்குபோய் வருவது.

காசினிவிவர்னர் கர்னனதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய் மீண்டுவருகையிலே
விடாய்த்துவொருமண்டபத்தில் வீற்றிருந்தார்கர்னரவர்
சிந்துகவிகேட்டிருந்தார் சீர்கானவீரியரும்
அந்தவழிதனிலே அல்லியம்மாள்தூதுவனும்
ஓலைகொண்டுபோகிறான் உத்தமியாள்தூதுவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆசாரச்சாவடியில்
மேளங்கள்தாளங்கள் விருதுபலமுழங்கப்
அவன்வரும்வழிதனிலே அதிகர்னர்வீற்றிருந்தார்
மண்டபத்தினருகாக மதுரையாள்தூதனவன்

அல்லியுடையதூதன் கர்னரைக்காண்கிறது.

வந்தங்கேநின்று மன்னவனைத்தான்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதித்தன்சந்திரன்போல்
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகினில்வந்துநின்று
கர்னரென்றுதானறிந்து கையெடுத்துதெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்துதூதுவனை யாரென்றுகேட்க
ஆருயிரவரென்னும் அதிவீரபாண்டியர்கள்
அணிமதுரைநாட்டுக்கு அரசமன்னர்தூதுவன்யான்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரற்குதூதுவன்யான்
அவருக்குநீரையால்லவோ அதனாலேகுற்றமுண்டோ
மன்னர்திருவடிக்கு மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான்
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மன்னனும்போயொளித்தான்

கர்னர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன் செய்திகேட்பது.

காசிநகர்வர்னர் கர்னருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
என்னைப்போல்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்ருனோ நாமக்குலவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானோ
இப்படிக்குமீறியே இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்துசமைந்திருக்க
திங்களொருமுறைதான் தேன்மொழியாள்முழுகுகிருள்
பேடைமலர்க்கண்ணுள் பிள்ளைபெருங்காலம்
காவலிலேவைத்துயான் கார்க்கிறேன்கண்மணியை
மாலைமுடியாளும் வரவிட்டலாகாதோ

கர்னருக்குத் தூதன்சொல்வது.

என்றுரைக்கக்கர்னர் எடுத்துரைப்பான்தூதனவன்
மதுரையறுகாதம் மன்னவனுமாளுகிருன்
மற்றுமுள்ளநாடனைத்தும் மன்னனரசாளுகிருன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனமுதல்
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான் வருவான்கொலுமுகத்தில்
என்றுரைக்கதூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்னரவர்
நல்லதுதூதுவனே நான்றங்குமண்டபத்தில்
போஜனமாகுதுகாண் பொருந்தியமுதுண்டு
நடவுங்காண்தூதாவென்று ராஜமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேதுசொல்வான்
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்கிருபையினுல்
வெகுநேரஞ்சென்ருலே மெல்லியருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடகோபமதை மன்னவரேநீரறிவீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரன்தெண்டனிட்டான்

கர்னர் தூதனுக்கு வெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வந்துபணிந்தொரு மாதினதுதூதனுக்கு
உத்தரீயப்பட்டுகளும் உடுக்கநல்லஆடைதந்தார்
போஜனங்கள்தேவையில்லை புகழ்வீராவெந்தனுக்கு
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்னபழக்காயும்
காவலனும்வீரியனும் கைநிறையஅள்ளியிட்டான்
போகவிடைபெற்றுப் போய்விட்டான்தூதனவன்

கர்னன் கலந்தாரிகோட்டைக்குவருகிறது.

அப்போகருனர் ஆலோசனைபிரிந்து
காரிழையாள்மாதுநல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
அவர்மைத்துனனர்மீறி வளர்ந்தவருமைகளும்

அறிவையற்குசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மனதுக்குள்ளே தார்வேந்தர் தானினைத்து
மேளவகைகளும் விருதுகள்கையமர்த்தி
விருதுபலமுழங்க வீதிப்புரபட்டார்
மாதினதுகோட்டைக்கு மன்னவரும்போய்புகுந்தார்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதானறிந்து செம்பொன்மணிமுடியான்
உத்தமனும்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழைமார்தாதிமார்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குந்தான்போட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் இன்பமுடன்வீற்றிருந்தார்
வந்துஇளைப்பாற மன்னவர்திருமுகமும்
கவரிபணிமாறினார் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்னன் கலந்தாரியைத் தாதிகளைவிட்டழைப்பது.

தமக்குகவறியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருமகனார்
போற்கஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்று
தன்கையால்கவுரியை தானொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையாள்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்புகுந்தான்
திருவேவுருவழகே செல்வப்பெருந்தேவி
அத்திநகருடைய அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேயும்முடைய அம்மானும்வந்தார்காண்
மங்கையரேயும்முடைய மாமனும்வந்தார்காண்
காசிநகராளும் கர்ணரிங்கேவந்தார்காண்
மாலைமுடிமார்பன் மண்டபத்தில்வந்துசென்று
உம்மையழைத்துவர உத்திரவுசொன்னார்காண்

கலந்தாரி கர்னரைக்காண்கிறது.

அவ்வசனக்கேட்டு அலங்காரப்பூஷணியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளோதோன்றி
காரிழையாள்மாது சகலர்க்குதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
தன்னயர்வந்திருக்கும் மண்டலஞ்சென்றேறினார்
மாமனார்பாதமதை வணங்கிபேதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தொரு மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயனடிபெறுவாய்
மகாலட்சுமிபோல மங்கிலியமுண்டாக
மதுரையெல்லாமாள்வதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதுகருங்குழலாள்

கர்னர் கலந்தாரியைக்கேட்டது.

காசிலிவர்னர் கர்னரவர்தான்பார்த்து
மாதுமையாள் தானெளிக்க மன்னவருமேதுரைப்பார்
நாணயமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்கமறிந்தாயோ மேல்புருவங்கண்ணுளே
நாணயமும்வெட்கமும் நாயகமேகற்றுயோ
நீயேயறிந்தாயோ நேரிழையேபுத்திகளை
காரிழையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தார்யாரோதான்
உன்-மைத்துனனூர்மீறி வளர்ந்துஇருக்கிறுர்
நாடாளக்கற்றுனும் நாளக்குலவிளக்கு
செம்பொன்மனிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானும்
என்னைபோலமீறி இந்திரனும்வளர்ந்தானும்
வாராதிருந்தானே வளவிலொருபயணம்
வண்டார்குழலாளை வாழாபெண்ணுக்கிவைத்தான்
ஆனந்தமார்பனை ஆள்விட்டுவரவழைத்து
விஜையன்திருமகளை விளங்குகள்போடவைப்பேன்
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையாள் தான்பேசாள்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரா மிந்திரனூர்தேவியரை
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழலளவால்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தான்திருமகளை
தருமமுடியழகன் ருகியரைத்தானழைத்து
இவள்-மையெழுதுங்கண்ணுள் மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயாள்
சந்திரன்உதயம்போல் தளும்புகிறதிருமுகங்கள்
சீறியிருப்பதென்ன செண்பகபூமேனியெல்லாம்
அலர்தாமரைப்போல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வாடியிருப்பதென்ன
தாமக்குழலாரே தாதிகளேசொல்லுமென்றுர்
ஆடைகுறைவாச்சோ ஐயர்மருமகட்கு
ஆரமுலையாட்கு ஆபரணங்குறைச்சலுண்டோ
ஏதனுலேவாடினுள் எங்கள்குலவிளக்கு
மதுரைக்குப்போக மங்கையரும்நினைத்தாலே
மைத்துனரைத்தானும் மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவென்னகருமம் எனக்கரியக்கூறுமென்றுர்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவளேதுசொல்வாள்
வேறென்றுமில்லைஐயா வேந்தன்பெருமாளே
தாரார்குழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணுதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சு
கர்னரதுகேட்டு காரிழையேதாதிகளே
எந்தனுக்குச்சொல்லாமல் இருந்தகருமமென்ன
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன் சீர்பாதமாற்றிவைப்பேன்

தலையைச்சிறைத்துநான் தாள்விலங்குபோட்டுவைப்பேன்
என்றுவறிட்டுப்பார்த்தாராம் இந்திரனார்தேவியை
காலைதொடங்கியே கரிகுழலாள்வாய்திறந்து
பார்த்துபலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியரைத்தானழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
பேடைமலர்கண்ணாட்கும் புத்திரராய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனும் வந்தானோஇவ்விடத்தில்
வாள்விஜயன்புத்திரனும் வந்தானோவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்விழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்வந்தானோ
மாதுமணவாளன் வந்தாரேசொல்லுமென்று
கர்னரவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்
நூலார்கடுந்திரளார் நாற்றுவர்க்கும்பிள்ளையில்லை
மகாராசராசருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்பார்த்தீர்

கர்னன் தாதிகளைக்கேட்டது.

நீர்கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றார்
காசிவிர்வனன் கர்னரவரேதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனேதப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிகாணேமே
மதுரைதுரைமகனும் வந்ததுமில்லையென்று
ஏந்திழையேநீங்கள் என்மேலேஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியருமுப்பிகளும்
சேரவேவோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லாம்
காசிவிவர்னர் கர்னரேயும்மாணை
என்மேலேயாணையடி ஒருகுறியுங்காமறியோம்

கர்னர் தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிவிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து
அவளுக்குஓற்றைப்பணிந்திடும் வுத்தரியப்பட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தேனேஉங்களை மங்கையற்குகாவலாய்
கொல்லுதற்குவைத்தேனோ கோதையிளங்கொடியே
ஆடையுங்களையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளானஆபரணஞ் சேரக்கழட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கிளிமார்நீங்கிருங்கள்
மாணிக்கப்பேழையிலே வைத்தேனேயுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அலைகாரன்பட்டணத்தில்
வாசல்பேரத்தனையும் வகையுறவேவெட்டிடுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேத்தரசன்மன்னவனே

தோரணக்கழுவுதனில் சுந்தரனைப்போட்டிடுவேன்
உத்தமிமாருங்களை உசுதூண்டிபோட்டிடுவேன்
என்றுமிககோபித்து எறிபறந்துகண்சிவந்து
வாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவர்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமொருநினைவாய் மன்னவனுந்தானினைந்து
அவள்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமேநாம்வருவோம்
என்றுவாளையுறையிலிட்டு மன்னாதிகர்னர்

கர்னர் தலந்தாரியின் தாயாரைக்கேட்க வருகிறது

கருணன்வருகையிலே காளையந்தபுத்திரனும்
அவன்சேனைபரிகலமுந் திரளுமணியுடனே
வந்துபணிந்ததொரு மகளையுபாராமல்
கேர்பமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளப்போது
மேளவகையும் விருந்துடனேமெல்லியரும்
கேளிக்கைப்பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்தங்களுடன்
மாதின்கோட்டையை மன்னவருங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகையைவிட்டிறங்கி தருமமுடியானும்
உத்தமனார்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
இவர்வந்ததொருகாரியம் யாதோதெரியாது
ஆலாத்திகாட்டமல் அறிவையரேநாமிருந்தோம்
காலுக்குநீர்வார்த்து கட்டழகிதாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதுவட்டி
கவிரிபரிமாறினர் காரிழையாரப்போது
தலைக்குக்கவுரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளெங்கேயென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிவையகர்ளோடிவந்து
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையண்டைவந்து
தெண்டனிட்டதாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு
எங்குவந்தாய்தாதி எனக்கறியகூறுமென்றாள்
கர்னர்வந்தாரென்று காரிழைமார்சொல்லுகையில்

கர்னரைக்காண துற்சடைவருகிறது

கர்னர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்து
பட்டுபளபளென்ன பாடக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமினுமினென்ன மோதிரக்கால்சோதிமின்ன
மாதுநடையசைந்து வந்தாளேமயில்போல

கர்னராதுபாதமதில் கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்ததாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அங்கவளநட்டார் அதிகருனர்திருமுகத்தை
அண்ணாவாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
சீறியிருப்பானேன் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் அண்ணாவேவுந்திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்னர்பெருமாளே
மானகங்கொண்ட அரசன்திருயோதிரன்
ஆடாவங்கொண்ட மன்னன்திரியோதிரன்
இடும்பனவனுன்னை யேடாகூடஞ்சொன்னானோ
என்னகருமமிது எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவள்கேட்க எடுத்துரைப்பார்மன்னவரும்

கர்னர் துற்சடைக்குச் சொல்வது

எனக்கு-பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிபோனாளோ
தாமக்குழாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும் வெட்டியெறிந்திடுவாள்
என்றுரைக்ககர்னர் எதுரைப்பாள்துற்சடையும்
மாதுநல்லாளிப்பொழுது வன்கொடுமைசெய்தாக்கால்
வேல்பொருந்தும்அல்லியம்மாள் வெட்டவினைசெய்தாளோ
நீர்-அத்திபுரத்தை அரசாண்டிருக்காமல்
நீர்-மாளுகிறகாரியமேன் மன்னன்பெருமாளே
என்னகருமம் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
காசிவளநாட்டார் கர்னரவரேதுசொல்வார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
பொல்லாதமசக்கைகள் பொருந்திற்றுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆரிழைக்குண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனைத்தோற்றுதுகாண்
மதுரைபெருமாளும் வந்ததுகாணேமே
என்னகருமமோ என்றாரேகர்னரவர்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்கூறுவாள்
மாதுமணவாளன் வந்தால்வரவேணும்
உமதுமைந்தன்புலந்திரனார் மன்னவன்தான்வரவேணும்
மற்றுமொருமன்னவர் வருவாரோகாவலிலே
வாசபடிதாண்டி வருவாரொருவருண்டோ
தாதியர்மாருங்களுக்கு தையலர்கள்சொல்லலையோ

தாதியரைக்கேட்கிலையோ தார்வேந்தர்வென்றுரைத்தாள்
தங்கையவள்சொல்லுகையில் தனஞ்செயனார்கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியேகேட்டுவிட்டேன்
தாங்கவொன்றுமறியோமென்று தன்மேலேயாணையிட்டார்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிருமொருகைபிசைந்து
இழந்தோமேநாமும் யிளங்கொடியையின்றோடே
ஆர்சொல்லுங்கேளானே அரவக்கொடிவேந்தன்
என்றுஆரவிளமுலையாள் அறைந்துகொண்டுதானழுதாள்

துற்சடையாள் கலந்தாரியைக்காணவருதல்.

ஆரணங்குமவன்சேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேந்தரைக்கையமர்த்தி
மன்னரைகையமர்த்தி மாதுவெளியில்வந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதினால்
சுற்றிபிரம்படிக்க தோழியர்சூழ்ந்துவர
மாதினதுகோட்டையண்டை மங்கையரும்வந்துவிட்டாள்
வாசற்பதினெட்டு வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான்திறந்து தேனார்குழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தையலந்தத்துற்சடையாள்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள் தாதிகளெதிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்துக் காரிகைமார்தாதியர்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
வந்துஇளைப்பாற வான்கவுரிவீசினார்கள்
மாணிக்கஆசனத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்துவாயிங்கேயென்றாள்
தன்கையில்கவுரியைத் தானொருத்திகைகொடுத்து
வீசுங்கவுரிதனை வேறொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்புகுந்து
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தமடமானே
சாந்துகழுத்தியரே சந்தனபூமேனியரே
ஆரணங்கேஉம்முடைய ஆச்சியழைக்கிறாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமகமகிழ்ந்து
பூவணைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகமும்
மாதாவின்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணையில்பூவெடுத்தாள்

தாமக்குழலாளுந் தையலரைதோளுன்றி
காரிலைழமாதருக்கு கைலாகுதான்கொடுத்து
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்

துற்சடையாள் புத்திரியைக் கண்டது.

மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
வந்துபணிந்தொரு மகளாரைவாழ்த்துகிறாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வண்டார்குழலாரை வாயைநெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தமருமகனை
காசிலிவர்னர் கர்னருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புகழ்வீரன்சொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவகண்ணாட்கு
சுத்திநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியர்கள்
அங்கவலரகண்காட்டி ஆர்முலையாளும்
கூறுவாள்வாய்த்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோன்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோ இவ்விடத்தில்
வாள்விசயன்புத்திரனார் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னராறுவாசலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அல்லிவரவிட்டாரோ
ஆகாயவான்புரவி அவறேறிவந்தாரோ
உனதுமைத்துனனார் வந்தவாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
என்கண்ணாட்டிநாயகரைக் கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாரை மறையவைத்துப்பாரேனோ
ஏகாந்தமாக எனக்கொருசொல்சொல்லாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
அவள்வார்த்தைகள்பேசாள் மறுவார்த்தைதானுரையாள்
பூஞ்சிளம்பைப்பார்த்துப் புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தை காரிழையுமப்போது
காசிலிவர்னர் கர்னப்பெருமாளும்
மாளுகிறேனென்று வாளுருவிகைபிடித்து
ஆயுதமாட்டி அலைதாரன்மாளுகிறார்
காசிலிவர்னர் கர்னரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜராஜா மன்னவர்கள்நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடியரசர்

உங்களையர் தன்முதலாய் என்தாயார் தன்முதலாய்
நாங்கள் அத்தனைபேரும் அழியத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
இவள்வார்த்தையுரையாள் மறுவார்த்தைதான்பேசாள்
தன்பூஞ்சிளம்பைபார்த்து புனக்கிளியுந்தானிருப்பாள்
துன்னுங்குழலாள் துற்சடைகூறுவாள்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் தம்மாணை
அரசாளுநாயகியாள் அல்லிதிருவாணை
வனவாசங்காறிழையும் மன்னர்திருவாணை
மாதுகுழல்விரித்த மயிலணையாள்திருவாணை
உன்மைத்துனர்மேலாணைகண்டீர் மாதரசேசொல்லுமென்றாள்
என்னாணைமாதரசே எனக்குனக்குச்சொல்லுமென்றான்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதருங்கோபித்து
வண்டார்குழலாளும் மலரணையைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தை பைங்கிளியும்உட்புகுந்தாள்
தழுவணையில்கைகொடுத்து தையலரும்சார்ந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்பார்த்து
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிற்றைப்பிசைத்துக்கொண்டாள்
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியேயிந்நேரம்
ஆரமுலைகளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர் தாதியர்கள்வந்துநின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தை மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனை ஆனைகளுள் இருந்தீர் தாய்மடிமேலே
மைத்துனர்மேலாணையிட வந்துவிட்டீர்கோபித்து
உன்மைத்துனனாரிங்கே வந்தபடிதப்பாது
ஆணழகரிந்திரனார் வந்ததாய்த்தோன்றுது
காசிலிவர்னர் கர்னப்பெருமானும்
மாளுவேனென்றுசொல்லி வாளுருவிகைபிடித்து
ஆயுதம்நாட்டி அவரிருக்கப்பூங்கொடியே
அங்குநிசைநாட்டான் அவர்மாண்டாராமானால்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்மணிமுடியார்
உங்கள்ஐவர்முதலாக ஆச்சிபருந்தான்கூட
ஆரணங்கேநாங்கள் ஆயிரம்பேர்தாதியரும்
இத்தனைபேர்மாள இழககத்திருவுளமோ
மாளாத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றாள்
அதற்குபவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள்தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
உன்மைத்துனர்மேலாணை மாதரசேசொல்லுமென்றான்

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொல்லுகையில்
ஆரணங்கேநீரும் ஆணைவிடுஞ்சொல்லுகிறேன்
நீர்சொன்னபிறகல்லவோ தோகையாளாணைவிடுவதுகாண்

கலந்தாரி தாதிகட்குச்சொன்னது.

காரிகையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
முழுமிநாலாளுள் முருகுழலேயெல்லோரும்
உடனுகைப்பள்ளிகொள்ளும் உண்டானப்பெண்களெல்லாம்
பாதியிரவுசென்று பதினாறுநாழிகையில்
வீசுதுகாண்மேனியெல்லாம் வெகுநெருப்பாயெங்களுக்கு
மண்டப்பத்தின்கூடத்தில் மாதாவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
ஆகாயவான்புறவி ஆவ்ரேறிவந்தார்காண்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
சந்தணமும்குங்குவமுஞ் சுவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்ப்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனார்காண்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனார்தென்மதுரை
எங்கேயடையாளம் என்றாளேதாதியவள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரசேகட்டிவைத்தேன்
இத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தீர்காண்தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரசேகோபித்தீர்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்மேலாணையிட்டேன்
வானரைகங்காடுரைந்த மாரன்மேலாணைவிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலணைமேலாணைவிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணைவிட்டேன்
உம்மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரசேகோபித்தீர்
ஏலங்குழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தானிருக்க
ஆருமறியாமல் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
அடையாளந்தான்கொடுத்து ஆனழகர்போனாராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதரதுமுன்னேவைத்தாள்
சீருவுங்கச்சை திருமுடியுந்தானெடுத்து
அல்லியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லலுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்திட்டஅடையாளம்
சபதமுடித்தாரோ தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்ந்தாரோ
நாமக்குளவிளக்கு நாயகர்வீரியமும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரோ

முத்திரைமோதிரத்தை முருகுழலாள் தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தை கண்களிலேதானுமொத்தி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள்தானெடுத்து
கண்மணிநாயகரைக் காணேனொருக்காலம்
மாதுமணவாளன் வந்ததைப்பாரேனோ
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்காணாமல்
போதவருந்தடங்கள் பொன்னுருவிபாளயத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவினானேனே
காணாதிருந்தேன் கண்ணற்றாளானேனே
கண்டோமேநாமுமிந்த கட்டழகின்னயத்தை
ஒருதாதிவந்தாளோ தையலதுதன்னிடத்தை
என்றுதிரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூட்டிகைவிட்டுதான் பொன்னாபரணமெல்லாம்
எங்கள்அண்ணருக்குச்சொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தண்டிகைமேலேறி தாமக்குழலாளும்

துற்சடையாள் கர்னருக்குச்சொல்லுகிறது.

சுற்றிப்பிறம்படிக்க சூழ்ந்துவர அறிவையற்கு
ஆயிரம்பேர்தாதியர்கள் அருகினிலேதான்சூழ
ஏறிப்பிறம்படிக்க யேந்திழைமாரெச்சரிக்க
மாறிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தாமக்குழலாளும்
ஆரவிலைமுலையாள் அரண்மனையில்போய்புகுந்தாள்
அங்குதேசாதிபரும் அதிகர்னபெருமானும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமறைப்போல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
தாமமுடியாளும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
என்னகருமந்தங்கை எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அஞ்சாதேயஞ்சாதே யண்ணாவேயஞ்சாதே
மதுரைதிருமகனும் வந்தார்மறைவாக
உன்-மைந்தர்புலந்திரரும் மாதினிடம்வந்தார்கள்
ஆருமறியாமல் அலைதாரணங்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போனாரும்
அரசமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பேழையை வைத்தாரேமுன்னிலையாய்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியகோபமிட்ட
பத்தாயிரம்பொன்பெற்ற மாணிக்கவர்னமுங்கித் தீ
கண்டாரடையாளம் கர்னர்பெருமானும்
இப்படியாய்மீறியே இந்திரனுவந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ இராசகுலவிளக்கு

ஊராளக்கற்றனே உத்தமசிகாமணியே
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்காடுபூண்டானோ
தென்னன்முடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானோ
மன்னர்திருமகனு மண்டலத்தையாள்கிறானோ
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்து
சரியாயிருந்ததுவே தருமமுடியர்க்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை தார்வேந்தன்தான்பார்த்து
மாதுமணவாளன் வந்தபடிதப்பாது
மகாராஜாராஜாவை வைத்திருந்துபாரேனோ
மைந்தன்புலந்திரன் வடிவழகைப்பாரேனோ
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
காணதிருந்தேன் கண்ணற்றுளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவியானேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையிலிட்டு
மற்றுமடையாளம் மருமகளேகாட்டுமென்றார்
காட்டினாளடையாளம் கர்னர்மனமகிழ
அடிசில்வரும்வேளை ஆச்சிதுகண்ணாவே
உண்டுபசியாறி வுத்தமனேநடவுமென்றார்

கர்னர் புறப்பட்டுவருசிறது.

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்னரென்னசொல்லுவார்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னவர்கள்நூற்றுவரும்
சும்மாவிருப்பார்கள் துன்னுங்கருங்குழலே
ஏலம்குழலியரோ இருமென்றெழுந்திருந்தார்
வேந்தரதிகர்னர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிவாரம் வேந்தனதுசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளும் கானமயிலுகளும்
யானைமுயலுகளும் அன்பானஉடும்புகளும்
சிட்டுக்குருவிகளும் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னர்கொண்டிருக்கும் வல்லூர்குருவிகளும்
சேரவந்துகூடிற்ற சேனைகளத்தனையும்
வேட்டைப்புறவிமேல் வேந்தனும்தானேறி
ஒக்கப்புறவிவிட்டார் உண்டானதோழரெல்லாம்
சேனமனுவுகளுந் திரளும்பரிகளமும்
மகாசேனைதன்னுடனே மாலைநெடுமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்.

கூடினவனுகையிலே கூம்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிசெய்திகளை
தங்களுக்குள்ளாதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியங்கள்மிஞ்சுகுது ராசர்க்களம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்தில்பெருகினதே
எழுதரியவம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சினதே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்கேட்டு
தனக்குக்கவுரியிடுந்தாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடிபூந்தாதி யேகாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருகுது நலமானதாதியுரே
பாண்டவர்களைவரும் படைகூட்டிவாராரோ
ஆணழகாபாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
கட்டழகர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
தருமாதுதம்பியர்கள் தனஞ்செயர்கள்வாராரோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவாதாதியென்றான்
விசுங்கவுரிகளை வேறொருத்திகைகொடுத்து
படிக்குப்படிகடந்து பாவையிளந்தாதி
மானுகனம்பலத்தில் வந்தாளேதாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்கிறாள் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோணுதமாதவத்துக் குருக்களடிபணிந்தாள்
ஆர்பணிதாதியே அரியவுரையுமென்றார்
ஆர்பணியுமல்லநான் ஐயாவேயுன்பணிநான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பணிநான்
என்னகருமமிது எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அம்பலமெல்லாம் அடையரகசியங்கள்
எழுதரியஅம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சுகுது
பாண்டவர்களைவரும் படைகூட்டிவாராரோ
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
காவலர்கள்பாண்டவரிற் காலாள்வருகிறதோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னகருமமையா எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்பாய்குருக்களுந்தான்
சொல்லப்பயப்படுவோஞ் சந்திராதியரே
பயப்படுவாருமுண்டோ பார்வேந்தரன்னமுண்டு
அரசன்சோருண்டிருந்து அஞ்சிநடுங்குவதேன்
சொல்லுமையாவென்று தோகையிவள்கேட்கையிலே
வேறொன்றுமில்லைகாண் வேல்புருவக்கண்ணாளே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
பொன்னுமணியுமழகர் புலந்திரனார்தேவியற்கு
காரிழையாள்நல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்தோணுகுது
மதுரைதுரைமன்னன் வந்ததுங்காணுமே
அதனாலேகாணுகுது அடர்ந்தரகசியங்கள்

தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடிபணிந்துதாதியர்கள்
மீளதிரும்பிவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழ யடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
என்னகருமமடி எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லபயப்படுவேன் அந்தரப்பூமுடியேன்
பாவையழகிற்கு பாவம்வந்தகாரணமேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
அர்ச்சுனனாரீன்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போருக்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்தேவியற்கு
ஆகாமசக்கை அரும்மசக்கையாரிலழக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்ணாளாம்
பந்துபிடித்தரியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகவிகேளாமல் தேனார்குழலாளும்
வேல்புருவங்கண்ணாள் விளையாட்டசம்மதியாள்
வண்டார்குழலாளும் மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாட்கு பிள்ளையாமத்தோன்றுதுகாண்
மதுரைவளநாட்டான் வந்துவுங்காணோமே
அதனாலேகாணுதையா யம்பலரகசியங்கள்
தங்களிலேகூடி தனித்தனியேபேசுகிறார்

திரியோதிரன் தாதிகளுக்குச் சொல்வது.

என்றுரைக்கத்தாதி இருசெவியில்தான்கேட்டு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
கண்டீரோதாதியர்கள் கர்னர்செய்தகாரியத்தை
ஆற்றிலேதான்மிதந்து அலைந்தொழுகிப்போகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள்சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னால்மகுடம்து பிரபலமாய்த்தான்கொடுத்து
மாற்றிவளர்த்தானே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனோநானுமிப்போ வுள்ளரவுமய்வைத்தேனே
செகத்திற்புதையாதே சிறும்ணல்பாயாதே
உத்தமனுமெந்தனுக்கு வுபகாரஞ்செய்தானே
தேர்ப்பாகனென்றுமிங்கே தெரியவேவேண்டுமோ
சமயமுதவிகளைச் சாமர்த்தியமந்திரிகளை
அங்கவலரயெல்லாம் அனுப்பவிடைகொடுத்து
சேரவிடைகொடுத்துச் செம்பொன்முடியானும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுச் சீழ்றுதித்திறங்கி
அருந்தடிகாருணதே அரண்மனைபோய்புந்தார்

தாமக்கருங்குழலாள் காதியர்கள்மூப்பியரும்
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தானேதார்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
நீலக்கருங்குழலாள் நீலமுத்துமண்டபத்தில்
இளிமொழியாள்தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதுயிருக்குமந்த மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்மேதவியற்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைக் கண்டது.

சிங்காதனத்தைவிட்டுக் கீழகுதித்திறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போவார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்பார்த்து
எதிரேநடந்துவந்து ஏலங்குழலாளும்
மானாகங்கொண்டீரோ மதியற்றுப்போனீரோ
ஆடரவங்கொண்டீரோ அறிவழிந்துபோனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று சற்றுமதியாமல்
வாருமென்றுசொல்லி மணிக்கதவைத்தான்பிடுத்து
பள்ளியறையில் பைங்கிளியுங்கொண்டுசென்று
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திரவுங்கூறுவாள்
தருமமுடியாரே தனித்துவரக்காரியமேன்
என்னகருமமின் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அடி-கண்டாயோமாதே நீ கர்னர்செய்தகாரியத்தை
அவர் ஆற்றிலேமிதந்து அலைந்துநழுகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்நகையாமல்
பிள்ளைக்குபிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவே
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்றே உலகமெல்லாம்பெயருமிட்டு
என்றுமிவனுரைக்க யேந்திழையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திரவுங்கூறுவாள்
இந்நாளுறயா யிருந்தராசாண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அரசன்விளம்பலுற்றான்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாய்மயிலே கிரீடடிபயின்றெடுத்து
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அவருடையதேவியரை

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகாயகத்தை
என்னுடையகோட்டையில் யிளங்கொடியை வையாமல்
அவன்-ஆச்சிபரண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
தன்னுடையகோயிலிலே தையலரைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேருகவிடுகட்டி
மாதினைதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலால்கடுந்திரலார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாய் காவலனுந்தன்னுடென்று
வாசலுக்குக்காவல் வாள்வீரர்சூழ்ந்துநிற்க
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவியுரவாடியே மைந்தன்கெர்ப்பமாச்சுது
பிள்ளைகெர்ப்பமானுள் பெருந்திருவாள்நாயகியும்
என்றுமிகவரசன் யேந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது.

பேடைமலர்க்கண்ணுள் பெருந்திரவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருசெவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்றுசொல்லி ஆரணங்குமுத்துதிர்த்தாள்
நம்முடையகர்னரை நாம்சொல்லக்காரணமேன்
இந்நாளுருதியுடன் இருந்துவரக்கண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவனை-தாயார்முலைகொத்துத் தந்தையார்சீராட்டி
மாரணைமேலே வளர்க்கவைத்தார்தாயாரை
எறிட்டும்பாராரோ என்னுளுமிராசமன்னன்
நாடாகசாலையிலும் நாயகமாராடிவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்களியாவரையும்
தன்பாதமேகன்னுகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்னரைச்சொல்லுகிற காரியமேரவித்தனையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னுக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துக்கொள்ளுவாரணமுகர்
மெல்லியருந்தானுமாய் விசாரித்துவருகிறேரும்
என்னுணையென்று இளங்கொடியாள்மாலையிட்டாள்

கர்னர் வருகிறது

காசிலிவர்னர் கர்னரவர்வாராராம்
ஆதித்தன்புத்திரனுர் அங்கவள்நாட்டழகன்
கெங்கையிலேவந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வைகைபெருகிவர வந்தவல்காண்கர்னரவர்
வெள்ளிதடிக்காரர் வீரியமாய்சூழ்ந்துவர
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாரேயோமாதேகீ கர்னர்செய்தகாரியத்தை

நாகசுரமேளம் நற்கவரிசின்றாத
கோணகொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனூர்வீரியற்கு
ஊதினூர்சின்னம் வுலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மெல்லியருங்கேட்டிருந்தாள்
வந்துகுருகினூர் மானுகனம்பலத்தில்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இராசாவினம்பலத்தில்
நான்வந்துகொலுகலைப்பேன் நாடோறுமம்பலத்தில்
இன்றுகொலுகலைந்த தேதோகருமமிது
மானுகனம்பலத்தில் வந்துகுருகினூர்
வேட்டைபரிசனமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அங்கவளநாடாளும் அதிகர்னர்வீரியனும்
பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதவிகளைச் சாமர்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
பாடும்புலவருக்கும் பட்டருக்குஞ்சித்தருக்கும்
தேனல்லோதாரனவன் தியாகங்கள்தான்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லா மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுக் கீழேகுதித்திறங்கி
ஆலாத்திக்கொண்டுவந்தார் ஐயாயிரந்தாதியர்கள்
முத்தாலேஆலாத்தி முன்னுலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரம்பேர்
புறவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஒத்தத்துரைகளுடன் வுண்டானதோழருமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
தருமமுடியான் தலைகட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாபக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிரில்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் மாமலையர்வீரியற்கு
பாவையழகியரும் பட்டாலடித்துவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்மன்னவனூர்
பேடையலர்க்கண்ணுள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றூர்
ஏகாங்கம்பேசுகிறூர் இருவருபள்ளியறை
நான்வாரேனென்று நாயகரேசொல்லுமென்றூர்
பெருந்திருவாளண்டையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழே யடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டழகிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றழைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தையல்வரச்சொன்னுள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு வுண்முகர்உள்நுழைந்தார்

கர்னர் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தன்னடிக்கே
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தினாள்மன்னவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
நீரேயரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருத்தியந்தராஜாவை
நீறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடையதிருமேனி
வாடியிருப்பானேன் மன்னருடையதிருமேனி
விடாய்ப்பட்டிருக்குது வேந்தன்திருமேனி
கட்டிதயிருகளும் காவடியிலன்னமும்
பாணக்கம்நீர்மோரும் வரவிட்டேன்பார்வேந்தா
விடாய்த்துமேண்டபத்தில் வேந்தனேவரவில்லையோ
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிநானந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியை வந்தேனாச்சியரே
மாலைமுடியானே நீவருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசித்ததென்று அரவக்கொடியாரும்
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குத்தான்வந்தார்
மாலைமுடியாரே நீர்வந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மஞ்சனீராடியே மன்னரிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுக் கீழேகுதித்திறங்கி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
மஞ்சநீர்சாலையிலே மன்னவரும்போய்புகுந்தார்

துரியோதனனுங் கர்னருங்கூடினது

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நகையாப்பணிதிகளை நாயகிமார்தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சள்நீர்தானாடி
ஈரத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுத்தி
ஆவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தசுந்தரர்க்கு
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பா
தேனல்லோதாரா திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரபொட்டுமிட்டு சிவனையடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதாங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாருஞ் செபதபந்தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அமுதுண்ணுமண்டபத்தை அலகிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையுந்நீர்தெளித்து
பூமியோடொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புகழ்வீரர்வீற்றிருந்தார்
சிங்கமுகக்காலிவைத்து செம்பொன்றளிகைவைத்தாள்
பொறித்தபொற்றிக்கறியும் பொன்பொல்சிருப்பருப்பும்
கூட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்தஅடிசியில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மருத்தளிகையுண்டார்கள்
கையலம்பிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலாள் திரியரும்முப்பியரும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழுக்காயும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அர்த்தகொலுச்சரமம் ஆச்சுதுகாண்நேரம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்தார்
ஆனந்தவாழ்மார்பா அம்பலத்தில்தான்போனார்
சேரக்கொலுவில் சிங்காதனமிருந்து
வந்தெதிரேகண்டார்கள் மாலைமுடியாரை
காசிலிவர்னர் கர்னர்பெருமானும்
இருமிருமென்று இணைகடக்கையமர்த்தி
சிங்காதனத்தில் சேரவிருந்தார்கள்
ஏறியிருந்தார்கள் எழில்மணிசிங்காதனத்தில்

துரியோதிரன் கர்னரைக்கேட்கிறது.

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
கர்னரைத்தான்பார்த்து கபடனெடுத்துரைப்பான்
மானுகக்கொடிவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீர்பெருகியஆற்றிலே போற்றியேபோகாமல்
சேற்றிலழுந்தாதே சிறுமணல்பாயாதே
தேற்பாகனென்று தெரிந்துமிகச்சொல்லாதே
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாக்வுன்னை
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னனென்றுபெயருமிட்டு மண்ணாளவைத்தேனே
உத்தமனாகச்செய்து ஊராளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தசெய்தாய் உற்றதொருதேர்பாகா
என்றுமிவனுரைக்க எடுத்துமிகவுரைத்தார்
காசிலிவர்னர் கர்னரவரேதுசொல்வார்
தேர்ப்பாகன்கையிலே சிக்கியுடைபட்டதுவும்
என்னைமாற்றிவளர்த்து மண்ணாளவைத்ததுவும்

அறியாதோவிந்நாட்டு அம்பலத்துசேனையெல்லாம்
இதுபேச்சுசொல்லிவா இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேவேணுமோ சுந்தரப்பூமுடியார்
இந்நாளுறுதியா யிருந்தோமரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றும்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லரதிப்போ தென்னவினைசெய்தேன்யான்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னால்தெரிவதுண்டோ
தீயினிற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
நாவினாற்சுட்டபுண்ணு நாயகனேயாறாது
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்கரியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்கேட்டு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
போறஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சிஅரண்மனையில் ஆரணங்கேவையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி விணுகவீடுகட்டி
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கொடியை
மன்னரதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலனேயும்முதென்று
வாசலுக்குகாவலாயுன் மைந்தனைகாவல்வைத்து
இரவுபகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவிநீயுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கிவைத்தாய்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைகேட்டுகர்னரவர்
அரகாரவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்று திருச்செவியிற்கையைவைத்து
காசிலிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து
சீறியேகண்சிவந்து செங்கோன்முகந்ததும்பி
உறுக்கியசெம்பொன்னது வுதிரம்போற்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதுவும் வுன்னரசையாண்டதுவும்
பிஞ்சுமணிமுடியாக புனலடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறுநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பாதம்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிக்கைப்பிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குலையிலேவாளைவைக்க
அம்பலத்துசேனை அயைக்கொலுகலைந்து
சேனைகளத்தனையுஞ் சேரவந்துபணிந்தார்கள்
ஆனந்தமார்பன் அரும்வாளால்வீசினார்

துரியோதனன் கர்னனுக்கு சமாதானஞ் சொல்வது.

தேசத்தழகன் திரியோதிரன்பார்த்து
கண்டோமேயின்று கர்னருடகோபத்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடையகோபத்தை
ஆருக்குமண்டவொட்டான் அங்கவள்நாட்டான்
என்று-சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழேகுதித்திறங்கி
பின்னுகவந்து பெருமானைச்சேர்த்தணைத்தான்
இணையில்லாஎன்தோழா என்னுயிர்காவலனே
காலங்களீரேழும் கண்டுணரவைத்தவனே
என்தந்தைப்புழுநீக்கும் தர்மர்பெருமானே
என்னைக்கண்டுண்ணவைத்த கர்னர்பெருமானே
தணியாய்த்தணியாய் தார்வேந்தாவுன்கோபம்
ணகபதைக்கவாய்துடிக்க கண்ணைதுடைத்துக்கொண்டார்
கண்டார்கணையாழி கட்டழகன்கைதனில்தான்

கர்னர் புலந்திரன் கணையாழி காட்டினது.

இந்நாட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையில்வேலைகண்டீர் மன்னரசுகோமானே
ஆருடையஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலர்தாரன்வாசித்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருமகனார்
உன்மைந்தர்புலந்திரனார் வந்ததுநானறியேன்
அறியாமல்சொன்னேனே அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்று-வாய்த்தயிலைசுருளும் வர்னப்பழுக்காயும்
காவலர்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டார்
என்னாணைதீரும் இலையமிர்தந்தின்னுமென்றான்
மன்னுடிவாசங்கள் மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தாள்
வாசங்கள்சாப்பிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கூறுவான் .
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்;
நாடுநகரமும் நல்லதொருராச்சியமும்
அடங்கலுந்தோற்று அனைவரும்போனாரே
முத்திரிக்கையிட்டுப்போனீர் முடிமன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றுயெடுத்துவந்த ஆழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அலைதாரன்கூறினான்
இப்பெரியவடையாளமெடுத்துவந்துகாட்டுமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்னர் ஊழியரைத்தான்பார்த்து
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளரண்மனைக்கு
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கின்றதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றார்

உத்தமர்கள்வீரியரும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தானிருக்கும்
மாதிருக்குமண்டபத்தை வந்துமிகதெண்டனிட்டான்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தான்பார்த்து
நீயார்பணியுமண்ணா அரியவுரையுமென்றாள்
யார்பணிமல்ல அடியென்முன்பணிதான்
காசிலிவர்னர் கர்னர்பணிதானுமென்றான்
ஆரணங்கேயும்முடைய அண்ணபாணிதானுமென்றான்
மதுரைபுலந்திரரும் வந்ததுமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வந்துபடியில்லையென்று
காசிலிவர்னர் கர்னர்மேல்சந்தேகமாய்
கூறினார்கண்டீரோ கொடிநாகங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதுயென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்காண்
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துதாருமென்றான்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவர்-யார்சொல்லுங்கேளார் அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியையின்றேடே
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்ந்தாள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருங்கைகொடுத்தார்
வாங்கிதான்கையமர்த்தி மாலைமுடியானும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனூர்தூதுவனும்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்தார் கொற்றவனுந்தெண்டனிட
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுந்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியேகுப்பியிட்டு
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அபரஞ்சிவர்ன்னமாம்
மன்னவனுங்கைகொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைகொடுக்க பதிநகங்கொண்டோனும்
இவரிடதேவியவள் அரிவையிடம்போனாளோ
முத்தரிகைபோடப்போனீர் முடிமன்னர்வீட்டனைத்தும்
அன்றுயெடுத்துவந்த அடையாளபேழையிது
அடையாளமல்லவென்று அரசனுமேதுசொல்வான்
அந்தப்படிசொன்னாலும் அரிவையரைவைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை தீவளர்த்திதள்ளிவிடு
அங்கதேசாதிபதி அதிகருணர்கூறுகிறார்
ஆரமுலையாளும் ஆளனுப்பிபோகவிடு
வண்டார்குழலாள் மறுவோலைவந்தபின்பு
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்தித்தள்ளிவிடுவோம்
தேசத்தபூருமன்னன் திரியோதனன்கேட்டு
எந்தப்படிச்சொன்னாலும் இளங்கொடியைவைப்பதில்லை

சூரியன்கோபித்து அக்கினியை வளர்த்தச்சொன்னது

செம்பொன்மணியோரைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையிளமாதரசை
அத்திநகர்பட்டணத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
வீண்வார்த்தைபேசாதே வேணமட்டுசொன்னாலும்
இளங்கொடியைவைப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்திதள்ளிவிடுவேன்
உத்தமர்வீரியனும் ஊழியரைத்தானழைத்து
நித்திலங்குபூமுடியாள் நியமித்தபேரெல்லோரும்
அத்தனைபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அத்தனைபேர்களும் அம்பலத்தில்வந்தார்கள்
எங்களையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றாள்
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுவதற்கு
அதனாலழைத்தேனென்று அரசனுக்குதெண்டனிட்டு
அத்தனைபேருமாய் அம்பலத்தில்வந்துநின்று
எங்கேயையாத்தீக்குழிகள் எவ்விடத்தில்வெட்டுவது
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தானேற்ற
தேனார்குழலாளைத் தீயெரிக்கநாள்பார்க்க
நான்-ஆசாரவாசல்முன்னே அடரவேவெட்டுமென்றாள்
வெட்டிக்குழிபரித்தார் வேந்தரங்நாழிகையில்
தீக்குழிகளாச்சுதென்று தெண்டனிட்டாரூழியர்கள்
தீயைவளர்த்துமென்றான் திரியோதிரப்பெருமான்
நித்திலங்குபூமுடியார் நிமத்தங்கர்னர்தான்கேட்டு
காவலர்வீரியர்கள் காட்டகத்தில்வந்துநின்று
பட்டநிறம்பார்த்து பரிவுடனேயெல்லோரும்
ஆச்சாவுந்தேக்கு அழகாய்பிடித்தடுக்கி
சந்தனத்தேக்குஞ் சதுராய்பிளந்தடுக்கி
மூட்டினார்தீயை முடிமன்னர்சொற்படிக்கு
வானமட்டுந்தீயை வளர்ந்ததேயன்னேரம்
ஆகாயமட்டும் அக்கினிகளை தான்வளர்த்தி
தீக்குழிவளர்ந்ததென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்கேட்டு
காசிவிவர்னர் கர்னர்முகம்நோக்கி
அல்லிமருமகளை அக்கினிற்றள்ளுதர்க்கு
அந்திபொழுதிலே அக்கினிற்றள்ளுவதர்க்கு
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில் கர்னர் விழப்போனது

காசிவிவர்னர் கர்னரதுகேட்டு
என்னமோசந்தேகம் எழில்வீராகண்டாயோ
வாசலுக்குகாவலாய் மைத்துனரேநீரிருந்தீர்

அக்கினியில்நானுமிப்போ ஐயாகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்திக்கட்டிபச்சைவடம் மன்னரதிகர்னர்
தீக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் தென்னன்பெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடரக்கொலுக்கலைந்து
கட்டிபிடித்தார்கள் கர்னர்பெருமானை
கொற்றவனூர்வீரியனும் கோபந்தணிந்தபின்பு
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருமகனும்
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானை
அல்லிபெருமானை அக்கினிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினிற்றள்ளுதற்கு
ஆரணங்கையிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்னர்புத்திரனுக்குச் சொல்வது

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்-ஆசனத்தின்கீழே யடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நீர்யார்பணிதூதா-அரியவுரையுமென்றான்
தேசத்தழகனவன் திரியோதனன்பணிதான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்-ஐயர்சந்தேகமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றம்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகளை அக்கினிற்றள்ளுதற்கு
வானத்தளவுந்தீயும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்னர் புத்திரன் சொல்வது.

ஊழியர்தானுரைக்க உத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகளை அக்கினிற்றள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும் அல்லியுடசேவகத்தை
மதுரைதுரைச்சிபுரை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றுநேராத காளையந்தஅருச்சுனனார்
முந்தியேவந்துமுடிமன்னர்மாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதான்சூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றாரே அருச்சுனரும்
அப்படியல்லவோ ஐவருடசேவகங்கள்
எழாம்வயதினிலே எதிர்த்துவந்தநின்முகனை
எட்டிமயிர்பிடித்து எடுத்துடல்பிளந்து
கோமானுதிரங் குடித்துகரையேறி
மன்னன்குடல்பிடுங்கி மணமாலைபூண்டுகொண்டாள்
இவள்-அக்கினியில்தள்ளி ஆரசாளப்போகிறேனோ

அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாராச்சபைநடுவே
மாதினது துகிலாடை மானகன்தானுரிந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பொருந்திருந்தார்
அன்று-பொருத்தது போல ஐவரின்றுபொருப்பாரோ
நூலால்நடுந்திரளார் நூற்றொருவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கருவறுப்பார் சேனைகளத்தனையும்
அத்திபுரபட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிரைத்திடுவார்
பொறும்பொறுமென்று பொறகருணைர்புத்திரரும்

கர்னர் புத்திரன் கலந்தாரியைக்கண்டது

ஆரணங்குசேதி அறிந்துநான்வந்தேனென்று
உத்தமன்வீரியனும் உட்கட்டைபோய்புகுந்தான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள
வந்துயிலைப்பாரி மன்னன்திருமுகத்தை
தாதியர்கள்பார்த்திருந்து தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
மாலைகுழல்மாரேயெங்கள் மதனியரைநீரழையும்
ஆரணங்குமப்போது அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்கைகவுரி தாறொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்புகுந்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமே
அத்திபுறம்நகருக் காசினத்துக்குடையவளே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தாமேயதிபதியாய்
முத்துஞ்சுடுகாடு முழுதுமுடையவளே
மங்கையரேயும்முடைய மைத்துனனாவந்ததுகாண்
காசிவிவர்னர் கர்னர்திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அழைத்துவரச்சொன்னா ரன்பானமைத்துனனார்
சொல்லுதற்குமுன்னே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
தாரார்குழலுடையாள் தாதிகள்தோளூன்றி
காரிழைமார்தாதியர்கள் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தனவேதானடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மைத்துனனார்வந்திருக்கும் மண்டபம்போய்புகுந்தாள்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டுக் கீழேகுதித்திறங்கி
மதனியார்பாத மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியேமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை கடுகிமனம்பெருவீர்

வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிறவாழ்த்தினார்
இட்டதோராசனத்தில் எறுமால்தானிருந்தான்

கலந்தாரி சொல்வது

அப்போ-காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
மைத்துனருநீருயிங்கே வந்தகருமமென்ன
மாலைகுழலியரே மதணியரேநீர்கேளீர
மதுரைப்பெருமானும் வங்வதுமில்லையென்று
தீயைவளத்தினார் தேசத்தழகுமன்னன்
வானமட்டுதீக்கள் வளர்ந்ததுகானநேரம்
ஆனைகுழியகலம் அக்கினியும்வளருகுது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரசொன்னாரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அன்னக்கிளிமதனியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
கட்டார்கருங்குழளாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சிறியெறிபறந்து கங்கைபோல்முத்தரும்பி
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியேனோதானும் ஐவரதுசேகலத்தை
ஆளுளழகுமன்னன் னருசுனராஜதுரை
மதுரைதுரைராச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்னு
பூமியைவளமாக வருகின்றவேளையிலே
காசொன்றும்கோராதே காளையந்தவருச்சுனனார்
தாலியும்கோராதே தார்வேந்தரந்நேரம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரன்பட்டம் தேர்விசையாண்டவரே
அப்படியல்லவோ ஐவரதுசேகவங்கள்
கலகங்கள்பின்பல்லவோ கபடர்கநூற்றுவர்க்கும்
எதுக்குதள்ளுகிறான் என்னைபெருந்தீயில்
என்னையிவன்தள்ள இவன்யாருநானாரு
யார்கானுமென்னை அக்கினியிற்றள்ளுகிறவன்
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்துபோனவர்கள்
என்மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரே
என்மாமிகுழல்விரித்து வனவாசம்போனாளே
நான்எற்றகுறைச்சல் இளப்பமாய்தானடந்தாள்
அவர்தள்ளவரியாரே ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-நித்தியமொருபட்டுடுத்தி நேரமொருபூச்சாத்தி
போதவொருபட்டுடுத்தி பொற்சரிகைபணிபூண்டு
அரணையின்மேலே வளர்த்தாரேமன்னவனார்
அவன்எற்றகுரைச்சல் இருந்ததேயாமானால்
தாதிமரர்களறியாரோ அதிகர்னவீரியனே
இருந்துயில்லாதிருந்தால் ஆனந்தவாழ்மார்பா

என்னையிவன்தள்ள யிவனாலேதானுமோ
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுதம்பிமார்கள்
பதினெட்டுநாள்பாரதம் படையெடுத்துவந்தார்க்கால்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்பூமுடியும்
வீமர்கைகொண்டாலும் விசயர்கையம்பாலும்
நாமகுளவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கினாலும்
சகாதேவர்கையிலிருக்கும் சக்கரத்துவாளினாலும்
துண்டுதுண்டாகவே துணிக்கின்றபோதையிலே
கூறுகூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணத்தின்மேல்தானடந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
நாளை தலைமேலேகையைவைத்து தானழுதுமாதர்களே
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளாதேசொல்லுமென்றார்

கர்னர் புத்திரன் சொல்வது

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்கராயன்புத்திரனும்
நாளை துண்டுதுண்டாக் துணிக்கின்றபோராலும்
அரவகொடிவேந்தன் அஞ்சானொருநாளும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேகேளீர்
எங்களையுமல்லாமல் எழில்நாகங்கொண்டோனும்
உம்மைதள்ளுகைக்குவந்தானே தருமமுடியோனும்
என்னசொல்வீர்மதனி என்றுரேமன்னவரும்
நான்சொல்லவறியேனே சுந்திரப்பூமுடியை
எதிரேயுத்தாரஞ்சொல்லி எடுத்துரைக்கமாட்டேனே
அஞ்சுவேனேசொல்லுதற்கு ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆர்காணுமென்னை அக்கினியிறள்ளுதற்கு
தம்பிமார்பெண்டுகளை தள்ளுமென்றுசொல்லுதற்கு
அதற்குநானஞ்சுவேனே ஆணழகாவீரியனே
அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயபுத்திரனும்
மாலைகுழலேயுன் மனதையான்சோதித்தேன்
ஏதுக்குமஞ்சாதே இருமென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சுகையேன்காணும் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஒன்றுரெண்டல்லவோ உத்தமர்கள்வீரியரே
ஐந்துஅடையாளம் ஆணழகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குகாவலாய் மைத்துனரேநீரிருக்க
அஞ்சேனொருநாளும் ஆரணங்குயென்றுரைத்தாள்

கர்னர் புத்திரன் தூதனுக்குச் சொல்வது

ஏலங்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போதுதூதுவனும் அவ்விடத்தில்நின்றிருந்தான்
வந்ததொருதூதுவனை மன்னவனுந்தானழைத்து
அஞ்சிக்கையாகயிங்கே அல்லோருநாமிருக்க

அவ்வாஞ்ச வில்லிகாணும் அதிசயப்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அறிக்கையிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவனை
காவலிலேதானிருந்தான் கட்டழகனப்போது
அப்போர்துதூதுவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

துரியோதனன் வேதியனை யழையுமென்றது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானுகி
கர்சிலிவர்னர் கர்னரைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேந்தனேயழையுமென்றார்
சாஸ்திரிவாசிகளைச் சகலரையழையுமென்றான்
வேதந்தெரிந்தவரை வேதியரையழையுமென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகர்னர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தனரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள் வருகிறது

அந்ததொருவேளையிலே ஆயரவரிந்தார்
அண்டமலந்ததொரு ஆதிநாராயணரும்
இதுதான்சமயமென்று எம்பெருமாளேதுசெய்தார்
நல்லசகுணமென்று நாராயனரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிந்த சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவர்போல்
வேதங்கரைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவராய் வெகுநாளாய்வாழ்பவராய்
திரப்படித்தவராய் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றனராய் முழுதுமறிந்தவராய்
தெண்டபவுத்திரமும் திருமார்பில்பூநூலும்
தள்ளாதவேதியர்போல் தடியூன்றிவாராராம்
வாரதொருவேதியரை மன்னவனுந்தான்பார்த்தான்
எதிர்கண்டுதெண்டனிட்டார் யியலான அதிகர்னர்
தெண்டனிட்டகருணகர சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பான்
அஞ்சாதேகர்னரே ஆதிமூலமாயவனூர்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்விடத்தில்வந்தேன்காண்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினால்நீர் அஞ்சவேண்டாம்ராஜமன்னா
மதுரைதுரைச்சியவள் வளநாடிபுத்திரனும்
தன்தேவியண்டைவந்து தர்மருசியவன்போனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆணழகர்தான்போனான்
உன்மீதுசிந்தனைகள் உம்மைக்கொள்ளும்மன்னனுக்கு

சிந்தைகலங்கவே தெரிவிப்போன்கபடனுக்கு
அஞ்சாதேவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
கர்ணராதுகேட்டு கண்கள்களிகூர்ந்து
ஆனந்தங்கொண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
லைகலாகுதான்கொடுத்து கர்ணரவர்கூட்டிவந்தார்

துரியோதிரன் வேதியரைக்கண்டு மரியாதைசெய்தது

மாளுகங்கொண்ட மன்னன்கொலுமுகத்தில்
அந்தணர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
அப்போதுவேதியரும் அரசன்முகம்பார்த்து
குந்தினார்வேதியரும் கொலுமகாமண்டபத்தில்
மற்றதொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராஜர்க்கள்
தெண்டனிட்டுவேதியற்குச் சிங்காதனங்கொடுத்தான்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எங்குமிடமில்லாமல்
எம்மையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையழைத்தவகை ஒன்றுங்குறைவுமில்லை
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
நாளுமதுநல்லநாய் நாயகரேசொல்லுமென்றார்

வேதியர் ஆரூடஞ் சொல்வது

கண்டாரேவேதியரும் கபடந்தன்னிலவ்வை
கூறுவார்வேதியருங் கொடிநாகமன்னனுக்கு
அரசற்குத்தக்கபடி ஆயாருளலுற்றார்
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளாச்சே
கேட்டைமூலம் கெடுதிநாள்வந்ததுவே
ஐந்தாறுநாளைக்கு ஆகாதநாளாச்சே
இன்றெட்டாநாளையிலே எந்திழையைத்தள்ளிடலாம்
ஊருக்குமொன்றுமில்லை யுமக்குங்குறைவில்லை
அக்கினியிற்றள்ளவென்றால் அதுக்குஇடமுமில்லை
ஆற்றங்கறையோரம் அக்கினியைத்தான்வளர்த்தி
எட்டுநாளொருவாரம் எறிநெருப்புஆறாமல்
ஆகாசமட்டும் அடர்ந்துஎறியவிட்டு
பசுவினதுநெய்யிலே படர்வெறியவிட்டு
தணியாமலக்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றுடம்பிராமணர்க்கு அன்னதானங்கொடுத்து
கோதானம்பூதானம் கொடுத்துவர்வேதியற்கு
யானைகுதிரைபசு அபாரியாய்த்தான்கொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு எந்திழையைத்தள்ளிவிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபகரித்துப்போய்விடும்
எட்டாநாளிந்நேரம் இவ்விடத்தில்யான்வருவேன்
கூடிருந்துதள்ளிவிடுவோம் கொற்றவனேயென்றாராம்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன்
பூரித்திருதோளும் பொன்னங்கிதான்சூழலச்
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரமும்பூரித்தான்
வேதியரைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டாநாளையிலே இங்குவாரும்வேதியரே
என்றுமிவருரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
அப்படியேயாகுமென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம் வருகிறது.

காடுசெடிகடந்து கரிமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாபூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாபூத்தவனம்
சந்திரசூரியர் காணுவனங்கடந்தார்
மானுமதுரையது வடமதுரைதாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதாண்டிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கண்டாளேவேதியரைக் கன்னியிளமயிலாள்
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுயல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவரிந்தவேதியரே
எந்தவூரெத்தேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆரணங்கேயாணிப்போவதற்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேயெந்தனுக்கு
வீஷ்மர் துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
கர்னருங்காங்கையரும் கனத்ததொருமெல்லியனும்
சிந்துபதிராசரவர் துற்சாதனமன்னன்
தம்பிமார்தொன்னூற்று ஒன்பதுபேர்ராசாவாம்
அவர்கள்ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராசமன்னரெல்லோரும்
யாரோஓர்கன்னியாம் அவள்பேர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் திருட்டுபிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியற்கு
உந்தனைக்கேட்டுப்போக வந்தேன்காணுத்தமியே
என்றுமிவனுரைக்க ஏந்திழையுங்கண்சிவந்து
சீறியெறிபறந்து செங்கையார்த்தரும்பி
ஆரடாகாவலரே அகங்காரமில்லர்களே

அந்தணர்பிராமணரை அறையிலடையுமென்றார்
கேட்டார்பெருமாளும் கிளிமொழிவார்த்தைகளை
அகங்காரிநீலியென்று ஆயர்கனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுரூபம் எம்பெருமாளாண்டவரும்
கண்டவர்கள்தானடுங்க கரியமால்ரூபமானார்
பார்த்தாளேயல்லியம்மாள் பாரளந்தார்வடிவமதை
மெத்தநடுநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வையிட
வந்துபணிந்தாளாம் மாயவனார்தன்பாதம்
பணிந்துஎழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமிஎன்றிருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேநீரிருக்க அடியாட்குஎன்னகுறை
ஆறதப்புநூறுபிழை அடியாள்யான்செய்ததெல்லாம்
அத்தனையும்நீர்பொருப்பீர் ஆயர்பெருமாளே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மலரிற்பிறந்ததொரு வாழ்வரசியல்லியரே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியை
தீயிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனன்நினைத்தான்
வேதியரையழையுமென்றான் வேந்தன்கபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடம்யான்போனேன்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆரூடம்மொன்றுசொன்னேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளென்றுசொன்னேன்
கேட்டையும்மூலமும் கெடுதிநாளென்றுசொன்னேன்
இன்றெட்டாநாளேயிசைந்தநாளென்றுசொன்னேன்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுணர்பூசம்
அன்றையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீ-என்னசொல்லுமென்றார் நிகரிலாயெம்பெருமாள்
என்னாலேஎன்னவாகும் எம்பெருமாள்நீரேசொல்லும்
ஆனாலொருபயணம் அல்லியரேசொல்லுகிறேன்
உன்னைப்போல்பத்துபேரை உத்தமியைசோடித்து
நீபிடித்தசெங்கோலை நேரிழையாள்கைகொடுத்து
ஸ்ரீமந்தபழங்களை தேன்மொழியாள்நாயகியே
புளியாறுவரவிடுவாய் பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமயம்நான்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஊசிபோல்மின்னல்மின்னி ஒருநொடியிறமழைசொரிவேன்
குமுரியேபெய்யவைப்பேன் கொடிதாகஅக்கினிமுன்
அம்மையாறுநீர்சொருகி அணைத்துவிடுமக்கினியை
அரசனதுசேனையெல்லாம் ஆற்றில்மிதப்பார்கள்

அதுசமயம்நீர்பார்த்து அனுப்பிவிடுதாதிகளை
ஆயுதங்களைக்கொடுத்து அனுப்பிவிடுந்தாதிகளை
சேனைகளையெல்லாஞ் சிதாவடித்துவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனு மெழுந்திருந்தாப்பொழுது
அப்படியேநல்லதென்று அல்லியருந்தானிருந்தாள்

வேதியர் அத்திபுரம்வந்தது

அடியளந்தபெம்பெருமாள் ஆதிமூலமாயவரும்
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து காளுறுதான்குலைந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
தந்துவிட்டாரவேதியரும் மாபாவியம்பலத்தில்

துரியோதிரன் சொல்வது

கண்டானேவேதியனை கபடன்துரியோதனன்
ஐயாபெரியவரே அன்பானவேதியரே
யானைகுதிரை அபாரியாய்நான்கொடுத்தேன்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தேன்காண்வேதியரே
ஆற்றங்கரையோரமது அக்கினியைவளர்த்துவிட்டேன்
எட்டுநாளாகவே எறிகிறதே அக்கினிதான்
இன்றோடேகெடுவாச்சு எழிலானவேதியரே
ஆச்சுதுகாணென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவன்சேதிதான்கேட்டு
சரிபாச்சுமன்னவனே தனஞ்செயனேராஜேந்திரா
உன் மனதுபடிசெய்ய மறையவனுமிருக்கையிலே

துரியோதனன் கர்னனை யழைத்துச்சொல்வது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவரே அழையடாகர்னனைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அந்தூதனோடிவந்து
காசிலிவர்னர் கர்னனைத்தானழைக்க
ஆம்புலக்கச்சேரி அதிகர்னர்வந்துநின்றார்
கர்னனைத்தான்பார்த்து கபடனேதுசொல்வான்
கேளுங்காண்கர்னரே கெடுவுஞ்சரியாச்சு
தாரார்குழலாளை தானழைப்புமென்றான்
கடுகவழைப்பும் குலந்தரிநாயகத்தை
என்றுமவனுரைக்க வஞ்சமனந்தெளிந்தான்
வேதியனைக்கண்டார் வேந்தனதிகர்னர்
தன்கைகைகாட்டினார் கரியமாலெம்பெருமாள்

கர்னர் கலந்தரியிடம் வருகிறது.

அந்தநேருசன்னிமிட்டிலே அதிகர்னர்தான்பார்த்து
குழிகெயழுகதார் கன்னியின்றன்கோட்டைக்கு

மாதராதுகோட்டைக்கு மன்னவனும்வந்துவிட்டான்
கலந்தாரியரண்மனைக்கு கட்டழகருட்புகுந்தான்
தாதிமார்கண்டு தையர்களோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்தார் களையாறவிசிறுர்
பாதத்தில்தாண்பணிந்தார் பாவையழகிற்கு
தன்னைப்பணிந்த தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுகருங்குழலை வரவழைபுமென்றுராம்
கலந்தாரிநாயகத்தை கடுகவழைபுமென்றுர்
ஓடிவந்தாளுள்புகுந்தாள் ரத்தமிக்குலெதண்டணிட்டு
ஆச்சியரேயுன்னை யருமையாய்நான்வளர்த்த
வெட்டிவளர்த்தெடுத்த உன்னமாதிகருனர்
அழைத்துவரச்சொன்றூர் அம்மான்திகருணர்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெழுந்திருந்தாள்
பூஞ்சிலம்புதண்டை பொன்னுபரமின்ன
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமும்
மாயனர்சீர்பாத வணங்கியெநமஸ்கரித்தாள்
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணுழிகாலமட்டும்
கற்பதித்ததாணதுபோல கலங்காதாதாள்வீர்
எழுந்திருமென்று இன்பமுடன்தான்வாழ்த்த
எங்கேவந்தீர்எங்கேவந்தி ரெனவளர்க்குமாதாவே
வந்தவிபரமதை மாதாவேசொல்லுமென்றுன்

கர்னர் சொல்வது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
அக்கினிவளர்த்தி அனல்பாயவுங்களம்மான்
வரவழைத்தாரும்மை மாதுகருங்குழலே
வெகுகோடிமன்னன் வேந்தர்படைநெருங்கி
சகலோருங்கான சந்தடிநெருங்குது
வேதப்பிராமணனும் விளங்குகிறுரிவ்விடத்தில்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சீரானயடையாளம்
கொடுத்தாரேகருணர் கோதையாள்கைதனிலே
வாங்கினுளடையாளம் மலர்கரத்தைதானீட்டி
அரண்மனைதாதியர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
ஏங்கியழுதார்கள் எல்லோருங்கூட்டமிட்டு
ஆச்சியமேயுமக்கு அமர்க்கத்துநீங்கவெண்பார்
தீக்கோநீதான்பிறந்தாய் தேனுல்கருங்குழலே
அக்கினிக்கோநீபிறந்தாய் ஆரமுலையாமே
கொழுந்துவிட்டெரியும் கொம்பனைக்குபெருந்தணலும்
செந்தணலுக்கென்று செறித்துநீதான்வளர்ந்தீர்

இதுதானோகண்டபலன் என்றழுதார்தாதியர்கள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
அழுதவொருபெண்களே ஆரணங்குகையமர்த்தி
கேளுங்கள்தாதிகளே கிளிமொழியாளிருவசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்த கன்னியருமெய்யானால்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரனேநிஜமானால்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேன் திசையெட்டுதானறிய
அக்கினிக்குதப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
அதுதானேயென்னுடைய இருதயத்தின்நின்னமுங்கள்
எல்லோருமரியட்டும் ஏந்திழையாள்செய்தகுற்றம்
ஆற்றினாள்தாதியரும் அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள்தான்முடித்து
சொக்கரைதானினைத்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சல்துயிலுடுத்தி மடியில்வைத்தஅடையாளம்
கோடாலிமுடிச்சியிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சிரானநெற்றியிலே திலர்தங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலும்நெருங்கிவர
மன்னன்திருக்கருணர் மன்னன்படைநெருங்க
காவலர்படைகளது கன்னியரைநெருங்கிவர
படைகளிருபுறமும் கொம்பனையைநெருங்கிவர
புலவர்படைபெண்கள் பைங்கிளியைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்கு வருவது

கோட்டையையடுத்து கொம்பனையாள்வெளியானால்
சந்திரனைக்காணாத தையல்வெளிபட்டாளாம்
சூரியனைக்காணா தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
கால்பீலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசிற்றின்றிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தாண்டி
அம்மைகரையோரம் ஆரணங்குவருகையிலே
எதிட்டுப்பார்த்தார்கள் எங்கும்மகாசெனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைதிறள்
எங்கெங்கும்நிறைந்திருப்பார் எள்ளுவிழயிடமுமில்லை
அக்கினிப்பெருந்தனலும் ஆவிகள்பொருக்கவில்லை
பெத்தப்பயந்தாள் மேனிகருக்கிவிட
புகைபோலகப்புதுது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுட்டாலே ஆற்றமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகபோகுது தணலென்றபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடராலே அருந்தாகந்தானெடுத்து

நாவுவரண்டதா ஙநேரவுநீரூற்றி
ஆவலாய்வந்துநின்றாள் ஆற்றுநீர் தான்குடிக்க
அந்தவொருவேளையிலே ஆயனுந்தான்பார்த்து
மாய்கையொன்றுசெய்தார் மாயன்பெருமாளும்
ஊசிபோல்மின்னி வுரிபோலசாலிறங்கி
இருண்டுதுமேகம் எங்கும்கருகருத்து
ஆனை தும்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சலம்போல்
சோரானமழைமாரி சொறியுது அந்நேரம்
வானமலர்மாரி வருஷிக்குமன்னேரம்

அல்லி புளியாறு அனுப்புதல்.

ஆறுஜலமோட அணிமதுரைநாயகியாள்
எம்பெருமாள்சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமாளும் வைகையிலேவந்துநின்று
தவணபுளிகளை தையல்கரைச்சிவிட்டாள்
இச்சையாய்புளிப்பு இனிபுளிப்புதோன்றயிலே
அள்ளிக்குளித்தாளாம் அங்கமதுதான்குளிர
திரேகம்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்கு அந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானாள் திருவழகிபூமாது
கர்னர்திருமுகங்கள் களையழகுதான்பூண்டாள்
இந்தரகசியங்கள் யாவருக்குந்தெரியாது
இந்தசமயத்தில் அமர்ந்துமழைபொழிகையிலே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பார்த்து
கடுகவரச்சொல்லுமென்றான் கலந்தாரிநாயகத்தை
அப்போயிளம்பிறையா ளதுக்கொன்றுமஞ்சாமல்
அச்சுதரை தானினைத்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
அன்றுநீர்தான்பொசித்து அருந்தாகந்தானறிந்து
அக்கினிகுழியருகே அரிவையரைகொண்டுவந்தார்
தீக்குழியைத்தேடித் தேன்மொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்களெல்லோரும் கன்னியவள்நிற்கையிலே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயர்கிருபையினால்
பெரியாறுபெறுகிற்று பெருவெள்ளமோடுகுது
அம்மைப்பெருகி அலைமோதும்வேளையிலே

அல்லி பெண்களையனுப்புதல்.

மதுரைவளநாடியவள் மயிலிணையாளல்லியரும்
எம்பெருமாள்சொன்ன எண்ணத்தைதானினைந்து
இதுதான்சமயம் இப்போதேதள்ளிடுவார்
ஆரடிதாதியரே அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதான்சமயம் ஏந்திழையேவாடியென்றாள்
அவள்-பொல்லாதநீலி வல்லாணமைகாரியவள்

ளம்மாவென்று ஏந்திழையாள்வந்துநின்றாள்
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்காதியனைர
மகுடமுடிசூட்டி மார்தணிபதக்கமிட்டு
வச்சிரக்கபாயணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காவலிமேல்விருதுகட்டி கண்டாமணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவள்கையில்தான்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாளும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூக்காரிகையிலிட்டு முதுகிலேடாலணிந்து
அல்லியரைப்போல அவளையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியரும்நானென்று
என்பெயரைமேதரித்து தட்சணமேநீபோயி
ஆரடாயென்மருமகனை அக்கினிற்றள்ளுபவன்
எவரடாமருமகனை இத்தீயிற்றள்ளுபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குடுமிமலையுருள
அதிகாரிநானிருக்க ஆரடாதள்ளுபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அந்தப்படியார் அவன்படையில்போய்விழுந்தாள்
அசட்டையாய்நிற்பாள் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லித்திருமகனார்
சேர்ந்ததுயிருந்ததுவும் திருவாழிகொடுத்ததுவும்
வந்ததும்போனதும் வயனமாய்மேயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
கைதாங்கியழைத்ததுபோய் கன்னிபிடமேட்டையில்
அரண்மனையிற்கொண்டுபோய் ஆரணங்குபெண்மயிலை
மசக்கைகள்தீர்த்து மணதைமகிழவைத்து
இன்னஞ்சிலநாளேந்திழையேசென்றபின்பு
பாண்டியர்கள்வந்து பசியமர்ந்தபிறபாடு
வெற்றிமதயானை வீமாதுகெண்டாலே
நூற்றுவர்பூமுடியை கொடியில்துணித்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோரேன் மஞ்சாதேனென்றுசொல்லி
தேறுதலைசொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றாள்

செங்கமலம் வருகிறது.

அப்படியேநல்லதென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே
பயணங்களானார் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் கொம்பனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர்துணையானார்
பாங்குகளும்பல்லயமும் பரிட்டங்களுங்கத்திகளும்
ஈட்டிகளுமம்புகளும் எதிர்த்துஞ்சூலங்களும்

வளைதடியும்சக்கரமும் மங்கையர்கைபிடித்து
இவ்வளவுபேரையும் எந்திழைக்குதுணையாக்கி
மருமகட்குதானுகந்த வரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மேளமும்பேரிகையும் விருதுகளுந்தான்கொடுத்து
ஆற்றிலேதெப்பங்கட்டி அதின்பேரில்தானேற்றி
போய்வாங்களென்று பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தார்
தெப்பமாத்தின்மேல் தேன்மொழிமார்தானேறி
சகலவிருதுடனே தையலர்கள்வாரார்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கனத்தாருமுன்னோடே
அந்தச்சமயத்தில் அச்சுதரும்பார்த்திருந்தார்

கலந்தாரி தீயைசுற்றிவருவது.

அக்கினியில்வந்துநின்றாள் அரிவைகலந்தாரி
சுற்றிவரச்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலை
தலைமேற்கரங்குவித்து தையலரும்சுற்றிவந்தாள்
தள்ளுமென்றுன்தீயில் சற்பக்கொடிவேந்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளம்புறண்டதுவே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத்தணித்தது.

ஆயர்கிருபையினால் ஆறுபுறண்டதுவே
ஆகாயகெங்கை அலைமோதிவந்ததுவே
புறண்டோடிவெள்ளம் பெருத்தனவில்விழுந்தனவே
கட்டையுந்தியும் கனக்கமிதந்ததுகாண்
அக்கினித்தணிந்து ஆறுவெள்ளமோடுதுகாண்
படர்ந்ததேவெள்ளம் பார்மன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர்மடிந்தார்கள்
வேடிக்கைப்பார்த்தவர் மிதக்கிறாரம்பையிலே
உயிரிழந்துபோனவரும் ஓடியேபோனவரும்
கரையேறிப்போனவருங் காலோட்டம்பிடித்தவரும்
சிதறிவிழுவாரும் சீவனுயிர்போனவரும்
அலறிவிழுந்தவரும் மக்கரையேபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றுக்கிரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சீவன்பறிகொடுக்க
ஒருவர்கள்போனவழி ஒருவர்க்குந்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முறிந்துகெட்டுஓடுகிறார்
அரிவைகலந்தாரி அசையாப்பதுமைபோல்
ஆயன்கிருபையினால் அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
கைகுவித்தபடியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகிசலம் அவளைசுற்றிஓடுகுதாம்
கர்ணருநின்றிருந்தார் கனத்தபெருவாற்றில்

மற்றவர்களெல்லாம் மாண்டுபிழைத்ததுவும்
மூர்ச்சைகளானவரும் மெய்மறந்துபோனவரும்
வயிறுபெருத்தவரும் மண்மேல்விழுந்தவரும்
களைபட்டுபோனவரும் கண்பிதுங்கிபோனவரும்
திகிலடைந்துபோனவரும் திசைமாறியோடுகிறூர்

மதுரைபெண்கள்வந்து நெருங்கினது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்டுகள்படைநெருங்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசுகளடிப்படவே முறையமிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழக்கவுந் தவுண்டுமெல்லாரிகொட்ட
சர்சரிகைவீணைகளுந் தாக்கிமுரசறைய
அடிபடுதேபேரிகை அடிவானத்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோல குமுறுதேபேரிகைகள்
சமுத்திரகோஸ்டம்போல் தனிமதுரைபெண்களெல்லாம்
ஆரடாஎன்னுடைய அருமைமருமகளை
இந்திரனூர்தேவியரை என்னுடையகண்மணியை
துன்னுங்கருங்குழலை தோகையிளமயிலை
என்னுறுயிரிருக்க என்னுடையகண்மணியை
ஆசைமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
அவன்ஆண்மைவீரியமும் அறிகிறேன்பாரென்று
தெப்பமரத்தைவிட்டு தேன்மொழிமார்தானிறங்கி
படைகளுடன்பெண்கள் பதறிவிழுந்தார்கள்
ஓடுகிரஜெனங்களை ஒருமிக்கத்துறத்துகிறூர்
கொக்குத்திரளிலே இராஜாளிபுகுந்ததுபோல்
புலியினதுகூட்டத்தில் போய்விழுந்தசிங்கம்போல்
வந்துவிழுந்து மாட்டுகிறூர்பெண்களெல்லாம்
யானைபடைக்கஞ்சாதே அல்லியின்றன்தாதிகள்
பாலாவும்பரிசைகளும் பாங்குடனம்புகளும்
கட்டிசுழட்டுவதும் எகிறிகுதிப்பதுவும்
பாலாதிருப்பதுவும் படையிலேமோதுவதும்
பாங்குசுழட்டுவதும் பக்கத்தில்குத்துவம்
கத்திசுழட்டுவதும் கவலிவிழுவதுவும்
திறுத்தைப்போலாட்டுவதும் சேரவந்துகுத்துவதும்
எகிறிகுதிக்கிறதும் எச்சரித்துமாட்டுவதும்
இந்தப்படியாக இசைந்துமேசேனையெல்லாம்
மூலைக்குமூலை முறிந்ததேசேனையெல்லாம்
இதுவென்னவதிசியம் இவர்கள்யார்பெண்படைகள்
இனிபிழைக்கப்போமோ இவள்கையில்தப்புவமோ
மட்டடங்காபெண்ணரசு மதியாளொருவரையும்

இன்றைக்கிருக்கிறோமே இவள்கையில்மாண்டிடுவோம்
தாக்ஷண்யமென்னுளே தயவுடன்பாராளே
எப்படியென்றுசொல்லி இரடிவிழுவாரும்
ஆயுதத்தால்காயப்பட்டு அலண்டுவிழுவாரும்
ஆற்றுக்குத்தப்பியே ஆருயிர்பிழைத்துவந்தோம்
கூற்றுவன்போல கொல்லவந்தார்பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் படுக்கையாய்விழுவார்கள்
முன்னோடுகிறவன்பின்னே முட்டுவானின்றலையை
ஓடிநின்றுபார்ப்பார்கள் ஒருவர்பின்னேநுழைவார்கள்
கால்மாடுதலைமாடாய் கதறிவிழுவார்கள்
இந்தப்படியாக இறைஞ்சுதுசேனையெல்லாம்
அல்லியைப்போலவந்து அதிகாரிசெங்கமலம்
மன்னவராய்ப்பார்த்து மாட்டுகிறுநெல்லதெப்பை
சின்னங்களானர் துரியோதனன்படைகள்
அப்போதுமாயவனர் அச்சுதனர்கோபாலர்
அறியாதுபோல ஆனந்தமாகஐயர்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு கோபாலர்பார்த்திருந்து
அங்கதேசாதிபதி அதிவீரன்கர்னனும்
ஆறுபெருகினதும் அல்லிப்பெண்கள்கொல்லுகிறதும்
அதிசயம்போல அதிவீரன்கர்னனும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
சிரித்தமுகத்துடனே தேன்மொழியும்பார்த்திருந்தாள்
பெண்கள்திறமையைப் பூரிப்பாய்நகைத்திருந்தாள்
என்னையரசாளும்நாயகிமார் ஆதரிக்கவந்தாரே
என்றுமனம்பூரித்து எந்திழையும்பார்த்திருந்தாள்

துரியோதிரன் எண்ணமிட்டது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
எண்ணுவான்கோடிசிந்தை இராசன்கபடனவன்
அக்கினிவளர்த்தது அவலமாய்போனதுவும்
வெள்ளம்புறண்டு வெகுபேர்மிதந்ததுவும்
சங்கிக்கமுடிகொள்ளாமல் தானோடிவந்ததுவும்
மதுரைப்படைபெண்கள் வந்துமிகச்சாடுவதும்
வெட்கங்கெட்டுநிற்பதுவும் வேந்தர்களோடினதும்
சின்னங்கள்பட்டதுவுஞ் சேனைகளோடினதும்
விர்தாவாய்த்திரவியங்கள் வீண்செலவானதும்
மங்கைகலந்தாரி மனமகிழ்ந்துநிற்பதுவும்
திரவியங்கள்போனதல்லால் சின்னங்கள்பட்டதுவும்
கிழப்பாப்பான்சொன்ன கெடுதலைவார்த்தைகளும்
அடையாளங்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்தினதும்

இதுகளெல்லாம்பார்த்து ஏங்கிமனங்குன்றி
பெருமூச்சைவிட்டான் பேரானதுரியனவன்
குன்றினன்துரியனவன் குருடன்திருமகனர்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகனை
இடுக்கங்கள்வந்ததுவே இந்திரன்தேவியினல்
மிதமிஞ்சிப்போயிற்றே மெல்லியவளஞ்சாலே
பாராமற்போனேமே பவசூங்குலைந்தோமே
கண்டோர்நகைக்க கனத்தவுடலெடுத்தேன்
பார்த்தோர்நகைக்க பரிகாசமாச்சுதென்று
குறிப்பாகப்பார்த்தேன் கோதையர்திருவழகை
அல்லியவளாலே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
அல்லியனுமதியால் அடையாளம்பெற்றுவந்தாள்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியுந்தரித்துவந்தாள்
இவள்கையில்மாண்டார்கள் எண்ணத்துலையாது
அவள்வந்தாளேயாமானல் ஆர்தப்பப்போருர்கள்
வெள்ளாட்டிகைதனிலே வெட்கங்கள்கெட்டோமே
தாதியவள்கையில் தலையிறக்கமானேமே
தாதியரைத்தான்வணங்க தலைவிதியோயெந்தனுக்கு
யாரைக்கொண்டுமன்னிப்போம் அநீதமாய்மாளுகுதே

துரியோதனன் கர்ணருக்குச்சொல்வது.

என்றுதுரியோதிரனும் இருதயந்தான்கலங்கி
மன்னர்கருணரை வாவென்றுதானழைத்தான்
கர்னர்பெருமானும் கடுகனவேவந்துநின்ருர்
கர்னர்முகம்நோக்கி கபடனுமேதுசொல்வான்
நீர்சொன்னதுமெய்யாச்சு சூதாய்முடிந்ததுகாண்
அடையாளஞ்சுறிப்பைநான் ஆராய்ந்துபார்க்காமல்
வீண்பழியுன்மதில் விருதாவாய்சுமத்திவைத்தேன்
இப்போ-அல்லிமுடிதரித்து ஆழிசெங்கோல்கைபிடித்து
அடையாளம்தன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனர்வந்தாரென்று
விருதாவாய்ப்பெண்கள் வீணுகச்சொல்லுகிருர்
என்நமக்குப்பழிபாவம் ஏந்திழைமார்தன்னுடனே
வந்ததொருபெண்களுக்கு வயணமாய்நீருரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனேமார்தன்னுடனே
அல்லிமருமகனை அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டிபுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செவ்வமுஞ்சீரும் சிறப்புகளுந்தான்செய்து
அவர்கள்நடைபடிக்கு அன்புடனேநீர்செய்து

திட்டப்படுத்தும் சீரானகர்னரே
போமென்றுசொல்லி போர்வேந்தன்தானடந்தான்

கர்னர் பெண்டுகளைக்கண்டது

அப்போதுகர்னர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அச்சுதரண்டையிலே அறிக்கையிட்டார்கர்னரவர
இருவருங்கூடி எதிர்த்துவந்தபெண்கள்முன்னே
வந்தெதிரேநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னாலே
ஏறிட்டுபார்த்தார்கள் ஏந்திழைமார்தாதியவள்
மறையவர்கர்னருக்கு வணங்கியேதான்தொழுதாள்
பொறும்பொறும்கோபங்கள் பொற்கொடியேமாதரசே
பட்டால்தெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கெட்டால்தெரியும் கேடுகெட்டமன்னனுக்கு
அடையாளம்தெரியாமல் யாரோயவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆழியிக்கும்செங்கோற்கும் வதற்காகப்பொறுத்தருளும்
வாருங்கள்தாதியென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகிக் கொம்பனைமார்தானடந்தார்
கர்னருமாயவரும் கட்டழகிமாரெல்லோரும்
பூஞ்சிலம்புதன்னுடை பொற்கொடியாள்கலந்தாரி
அண்டையில்வந்தார்கள் அனைவருமப்போது
ஆயருக்குங்கர்னருக்கு மடிவணங்கிதான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீர்வாழி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனெம்பெருமாள்
வந்ததொருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அத்தைமகுடமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
வந்ததொருபெண்களெல்லாம் மயிலனைக்குதெண்டனிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிமருமகளை
நாடாளுங்கன்னியவள் நாயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலதாதியரைச் சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அல்லிமருமகளும்

கலந்தாரியை கோட்டைக்கு அழைத்துவருவது

எல்லோருமாய்கூடி இசைந்துநடந்தார்கள்
கன்னியதுகோட்டைக்கு கடுகிநடந்தார்கள்
காவலுக்குள்நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்னர்திருமகனும் கண்டுதொழுதானும்
எல்லோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே

உள்ளே நுழைந்தார் உட்கட்டாண்மனைமயில்
தாயாராந்துர்சடையாள் தையலரும்வந்துவிட்டாள்
பேரால்மிகுந்த பெருந்திருவாள்நாயகமும்
அனைவரும்வந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்நூறுதாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வதியாள்மங்கையற்கு
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்களெல்லவரும்
ஆயன்பெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்.

ஸ்ரீமந்தஞ் செய்தது

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தபெண்களெல்லாம்
ஸ்ரீமந்தம்செய்வதற்கு சிந்தையிலேதானெண்ணி
காட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைவேலைசெய்து பூவைக்கலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
கதம்பகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களமாக மயிலணையையலங்கரித்து
பேடைமயிலனையாள் பெண்மயிலைகுந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மசக்கைபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலணைமாரங்நேரம்
அல்லிதிருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
போர்பெற்றமுத்திரையும் மொய்குழலாள்ண்டைவத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வளநாடுமங்கையற்கு
பேரிகையறைந்தார்கள் பெரியடங்காதான்முழங்க
மல்லரிதாளம் மத்தளத்துதாரி
கோரசரம்புள்ளாங்குழல் நலமுடனேதானூத
ஆலங்கள்தான்சுழட்ட அரிவையிள்மங்கையற்கு
சேவைகள்தானிறைக்க சந்தனபொடிபறக்க
குந்தாணிமேலே கொம்பனையைநிற்கவைத்து
பட்டுதிறைவளர்த்தி பைங்கிளியைகுந்தவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சத்தைபொட்டுமிட்டு
சாந்துதிலர்தமிட்டுச் சந்தனமேற்பூசி
பண்டுபலாதிகள் பழவர்க்கம்ருசிவர்க்கம்
கொச்சிமலைத்தேனும் குடகுமலைத்தேனும்
சீனிச்சக்கரையும் சிவந்தபலாச்சுளையும்
வாழைக்கனிருசியும் மாம்பழமுஞ்சர்க்கரையும்
மற்றபலகாரம் வகையானயினிப்புளிப்பும்
கொச்சிதமர்த்தங் கொய்யாக்கனிமுதலாய்
கடைசுகியன்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பளம்பணியாரம் ஆனபசுநெய்யுடனே

ஏற்றியிரக்கி இன்பமுடனுண்ணவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மங்கையரும்
கையலம்பிதானும் களிப்புடனேவாய்துடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குதான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் மைத்தனொருபெண்களெல்லாம்
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்பொசித்து
கையலம்பிஎல்லவரும் கருணையுடன்தானமர்ந்தார்
பூசிடுஞ்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்திறற்செண்டு போதரவேதான்முகர்ந்து
சமுக்காளந்தனிலிருந்து தாம்பூலம்தான்தரித்து
சந்தோஷமாகி சகலரும்மந்நேரம்
சிமந்தமுடிந்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவரமாளிகைக்கு அனைவோரும்போனார்கள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
மாயனதுசீர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையிளமயிலை
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவாய்

பெருமாள் வந்துவிட்டது

வாழ்விசையன்புத்திரற்கு மனையாளாய்வந்தவளாய்
போகவிடைதாருமென்றார் பெருமாள்நடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிபெண்களு மயிலிணைமார்தாதிகளும்
சிலதுநாளவ்விடத்தில் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குநாள்வரைக்கும் கோதையர்கள்தானிருந்தார்
பிள்ளைபெருமளவும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப் பெற்றது

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துதிங்களானவுடன் பாலனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகன்தான்பெறவே பாண்டியர்கள்தன்மகட்கு
அறிக்கையிட்டார்தூதுவனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராட்டுந்தொட்டில்களும்
அன்னவுஞ்சல்தொட்டில்களும் அழகுடனேதானனுப்பி
பாட்டனார்தன்பேரை பாலகற்குதானறிந்து

அனுப்பியேவைத்தாள் அல்லிமலர்குழலாள்
வந்ததொரு தொட்டிலிலே பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவில்பேர்னவன் சின்ன அருச்சுனனார்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரே பாலனுக்கு
அழகுடனேதானிருந்தான் அல்லிமகனாரும்
மதுராபுரிபெண்கள் மயிலனையார்யாவர்களும்
அம்மாநீ அஞ்சாதே அரசாளும்நாயகியாள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்றே போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
எழுந்திருமென்று ஏந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமையுஞ்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியம்மாள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தாள்
மாமனதிகர்னர் வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துத்தானிருந்தார் அம்மான்திருகருணர்
புலந்திரனார்கதையைப் பூதலத்திற்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தான்வாழ்த்தி
வாழிவாழியென்று வுலகத்திலுள்ளவார்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

புலந்திரன் களவுமாலை முற்றிற்று.

நூதன புஸ்தகங்கள்

இகபரஞானசாகரத்திரட்டு	அ 8,	அண்டப்புரட்டன்	அ-4,
ஜெகஜாலப்புரட்டன்	அ-4,	சுந்தரிமணவழகன்	அ-6,
ஆனந்தராமத்தியானம்	அ-1,	ஆஞ்சிநேயர்தியானம்	அ-1,
கிருஷ்ணபூஜை	அ-1,	பூஜாராமயனம்	அ-1,
நவரத்தினத்திருப்புகழ்	அ-1,	ராமர்துதி	அ-1,
தசாவதாரமகிமை	அ-3,	மயில்பாட்டு	அ-1,
சாவித்திரி சத்தியவந்தன்	அ-4,	தெலுங்கு பூஜாராமயணம்	அ-1,

டி. எஸ். ராமாநுஜ அய்யங்கார்
நெ, 39 வடவண்டைமாடவீதி
திருவொற்றியூர், போஸ்டு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ கமலவல்லி அல்லது கன்னியின் சமர்த்து

மனந்திடுக்கிடக்கூடிய பல அருமையான சம்பவங்களும் ஆச்சரிய வர்த்தமானங்களும் செறிந்துள்ள ஓர் துப்பறியும் நாவல்.

கன்னிகையான கமலவல்லியை நாகபூஷணம் என்பான் மணந்து கொள்ளப் பலகடுமையான சூழ்ச்சிகள் செய்தும் கமலவல்லி தப்பித்துக் கொள்ளும் சாமர்த்தியத்தைப் படிக்குந்தோறும்யாவரும்பரவச மடைவார்கள். மேஜர் ஜெயசாம் மீனுவதியின் அறையில் வீரகேசரியால் கொல்லப்பட்டது மிகவும் பரிதாபத்தை யுண்டாக்கும். குறிசொல்லும் கிழவியொருவள் கமலவல்லியைப் பல இடையூறுகளினின்றும் காப்பாற்றப்படுவது மிகுந்த ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கும். முடிவில்விவரித்துள்ள வெள்ளை ரோஜாமலரின் மர்மமும் அதனால் கஷ்டமடைந்த தேவசுந்தரியின் சரித்திரமும் படிப்பவருள்ளத்தைப் பதைக்கச் செய்யும். இடையிடையே விவரித்திருக்கும் காந்தாமணி, கருணம்பாள், தாட்சாயணி, கோமளாம்பாள், கனகாங்கி முதலியோருடைய சரித்திரங்களால் யாவரும் ஆச்சரிய மடைவார்கள்.

இதிலடங்கியுள்ள விஷயங்கள் அபாரமானதால் இதைத் தனித்தனி இரண்டு பாகங்களாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

பாகம் 1-க்கு ரூ. 1 12 0   பாகம் 2-க்கு ரூ. 3 8 0

தங்கவேணி

ஸ்திரீகளுக்கான முக்கிய நாவல்களிலிதுவொன்று. இக் கதையில் பாலகேதுவென்னும்அரசகுமாரன் இக்கதாநாயகியை மணம் புரிவது மகா வேடிக்கையானது. அணா 4.

பூபாலன் புவனசுந்தரி.

இக் கதாநாயகி ஆழியில் விழுந்தும், இக் கதாநாயகன் வேறு நாடடைந்தும் ஒருவரையொருவர்மறுபடியும் சந்தித்தவரையில் மகா ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும். அணா 6.

மதனமஞ்சரி

இது மிக்க கற்பனை அலங்காரங்களையும், பலநீதிகளையும் அமைக்கப் பெற்று யாவருக்கும் நன்கு விளக்கத்தக்க தெள்ளியநடையில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இக்கதா நாயகியின் சரித்திரம் வாவும் கடைசிவரையில் வாசிப்போரின் மனதை வசியப்படுத்தக்கூடியது. விலை அணா 6.

ஸ்ரீ பாரதி புத்தகசாலை, சூளை போஸ்ட், சென்னை.

ஸ்ரீ ராம பராக்கிரமம்

கட்டுக் கதைகளடங்கிய புத்தகங்களை வாசித்துக் காலம் போக்கு வதைவிட ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய வைபவங்களடங்கிய புத்தகங்களை வாசித்து நற்பயனடைய முன்வாருங்கள். பேய், பில்லி, சூனியம், நோய் முதலான பிணிகளை வரவொட்டாமல் தடுக்கக்கூடிய இப்புத்தகம் ஒன்றே உங்களுக்கு இம்மை மறுமைப் பயன்களை அளிக்கும். இராமாயண முழுச் சரித்திரமும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றது. பல அரிய செய்யுட்களையும் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகத்தைப் பாடசாலைகளில் பாடமாகவும் வைக்கலாம். இதன் விலை அணா 6.

ஸ்ரீ வேங்கடேச பராக்கிரமம்

ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமானுடைய வைபவங்களையும் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் மலையின் சிறப்புகளையும் அதிலுள்ள தீர்த்தங்களின் பிரபாவங்களையும் இதில் விவரித்திருப்பதுடன் நான்கு யுகங்களிலும் விருடபகிரி, சேஷகிரி, அஞ்சனாத்திரி, வேங்கடாசலம் என்ற நான்கு பெயர்களுண்டான காரணங்களையும் எடுத்துகாட்டியுள்ளன. விலை ரூ. 1

ஸ்ரீ கேதாரீஸ்வர விரதமகிமை

அல்லது திருப்பதி மான்மியம்.

இவ் விரதத்தின் மகிமையும் அதை யனுஷ்டிக்கும் முறையையும் சகலரும் எளிதிலுணர்ந்து அதன்படி யனுஷ்டித்துச் சகல ஐஸ்வர்யங்களையும் பெற்று இம்மை மறுமைப் பயன்களையடைவார்களென மிகவும் தெளிவான பாட்டு உரையுடன் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிறது. விலை அணா 1.

இந்து தேகாப்பியாச சாதனம்: இது தேகதத்துவ அவயவங்களின் அத்தியா வசியத்தைத் தெரிவித்து சரீரத்தைப்பலமாகவும், சௌக்கியமாகவும் போஷிப்பதற்கான அப்பியாச முறைகளைப் படங்களுடன் விவரித்திருக்கின்றது. 0 8 0

இல்லறமாலிகா அல்லது குடும்ப பூஷணம்:—இதில் சகலரும் அநுஷ்டித்துவரும் பண்டிகை, நோன்பு, விரதம் முதலியவைகளின் சவிஸ்தாரத்தை விளக்கி யிருப்பதால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அவசியம் இருக்கவேண்டிய ஓர் சிறந்த பொது நூல் 0 6 0

நவரத்தின ஒப்பாரி: இதில் ஸ்திரீகள் துக்கிக்கும் ஒப்பாரிகளும், மன்மதன் ரதிவாக்குவாதமும், ரதிதேவியின் புலம்ப லொப்பாரியும், மன்மதன் எரிந்தான் எரியவில்லை யென்ற சந்தேக நிவர்த்திலாவணியு மடங்கியிருக்கின்றன. 0 5 0

ஸ்ரீ கைலாசநாதர் பெரியநாயகி புதிய பக்திரசக் கீர்த்தனம் :— இது நூதன பார்ஸி சிங்கார வர்ணமெட்டுகளுடன் பாடப்பெற்ற பல கீர்த்தனங்களடங்கியது. 0 5 0

பழனியாண்டவர் பக்திரசக் கீர்த்தனம்:—நவீன டிராமாமெட்டில் திருப்புகழ் சந்தப்பாக்களும், நூதன வர்னமெட்டுகளும், நிரம்பப் பெற்றுள்ளதாய் எல்லாராலும் புகழப் பெற்றது. 0 4 0

பாடசாலை மாணவர்களுக்கான தமிழ் புத்தகங்கள்

ஜீமூதவாசனன்	0	8	நாயன்மார் சரித்திரம்	0	8	சூரபத்மன்	0	8
உத்தரகுமாரன்	0	8	முப்பெருந்தொண்டர்	0	8	முத்துக்குமரன்	0	5
மனுச்சோழன்	0	8	தசமுகன்	0	8	அவ்வை	0	4½

ஸ்ரீ பாரதி புத்தகசாலை, சூளை போஸ்ட், சென்னை.

இப்புத்தகம் ஒன்றே உபாத்தியாயரின் உதவியின்றி
வெகு விரைவில் யாவரையும் ஆங்கிலத்தில் வல்லவராக்கும்.

ஆங்கிலபோதகன்

தமிழ் எழுத்துக்களைக்கொண்டே இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளலாம்

இதைப்போல் இங்கிலீஷ் பாஷையைப் போதிக்கும் நூல் வேறே கிடையாது

இதை வாசித்தால் அதிக சுலபத்தில் இங்கிலீஷ் எழுதவும் பேசவும் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதற்கு உபாத்தியாயர் தேவையில்லை. இதில் ஆங்கில எழுத்துக்களையும், பதங்களையும் தமிழில் உச்சரிக்கும் விதங்களைக்காட்டி ஆங்கில பாஷையிலுள்ள இரண்டெழுத்துச் சொற்கள்முதல் பலவெழுத்துச் சொற்களையும் விவரித்து அவற்றிற்குச் சரியான தமிழ் உச்சரிப்புக்களையும், தமிழ் அருத்தங்களையும, அவ்வப்பதங்களைக் கொண்ட வாக்கியங்களையும், படிப்படியாக யாவரும் வெகு சுலபமாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படி எழுதப்பட்டிருப்பதுடன் மிருகங்கள், பட்சிகள், வீட்டுச் சாமான்கள், உணவுப் பொருள்கள், குடும்ப விவகாரங்கள், வியாபார விஷயங்கள், தேகாரோக்கியம், சரீரக் கூறுகள், உத்தியோக விஷயம், நீதிஸ்தானம் முதலிய அரசாங்கவிவகாரங்கள், சிநேகசம்பாஷணைகள், கடிதமெழுதும் முறைகள், கிராமாதிசயங்கள், பட்டண வாழ்க்கை, தொழிற் சம்பந்தமான விஷயங்கள், விண்ணப்பங்கள், கலியாணமுதலிய சுப லிகிதங்கள், வியாசங்கள், சிறு கதைகள் உலக அனுபவத்திற்கான சகல விஷயங்களும் சுலபமான நடையில் இங்கிலீஷிலும், தமிழிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இஃது ஆங்கிலம் கற்க அவாவுறும் ஆண்மக்களுக்கும் பெண்மக்களுக்கும் மாத்திரமன்றி கிராமாதிகாரிகள், கணக்கப்பிள்ளைகள், தோட்டக் கங்காணிகள், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள், இராணுவ சிப்பாய்கள், வியாபாரிகள், ஐரோப்பியரிடமிருக்கும் தொழிலாளர்கள் முதலிய யாவருக்கும் மிகவும் அவசியமானது.

திக்கு கடிதம் காலிகோ பயிண்டு 832-பக்கங்கள் கொண்ட
பெரிய புத்தகம் விலை ரூபா 2 0 0

ஸ்ரீ பாரதி புத்தகசாலை, சூளை போஸ்ட், சென்னை.

இனிய தமிழ் நாவல்கள்.

	ரூ.	அ.
தலைவாங்கி அபூர்வசிந்தாமணி	1	0
கமலவல்லி அல்லது கன்னியின் சமர்த்து முதல்பாகம்	1	12
ஷை இரண்டாம் பாகம்	1	12
இருகொலைகளின் இரகசியம்	1	0
வசீகரன் [கொலை	0	12
சௌந்தராபாய் அல்லது சதி	1	0
புவனராணி	0	8
தங்கவேணி	0	4
விவேகாநந்தபோதம்	0	10
தனபதி	0	8
சிவசாமி	0	8
பங்கயச் செல்வி	0	12
ஜீமுதவாகனன்	0	8
ஜயலட்சுமி	0	8

	ரூ.	அ.
கற்பகவல்லி	0	8
விவேகாநந்தன்	0	6
சுந்தராம்பாள்	0	6
மலையாள மீனாள் அல்லது பொன்மலைப் புதுமை	0	12
தயாபரசுந்தரி	0	12
பூபாலன் புவனசுந்தரி	0	6
ஆனந்தரங்கன்	0	10
மோகனவல்லி	0	6
மதனமனோகரி	0	6
தடிராமன்	0	6
வாயாடி வம்பன்	0	4
சுகுணசுந்தரி	0	8
மோஹன்சிங்	0	12
உத்தமகுமாரன்	0	8

இந்து தேகாப்பியாச சாதனம்.

இது தேகதத்துவ அவயவங்களின் அத்தியாவசியத்தை தெரிவித்து சரீரத்தை பலமாகவும், சௌக்கியமாகவும் போஷிப்பதற்கான அப்பியாச முறைகளை படங்களுடன் விவரித்திருக்கின்றது. விலை அணா 8.

வேங்கடேச பராக்கிரமம் ரூபா 1 0 0

இல்லறமாலிகா : இதில் சகலரும் அநுஷ்டித்து வரும் பண்டிகை, நோன்பு, விரதம் முதலியவைகளின் சவிஸ்தாரத்தை விளக்கியிருப்பதால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அவசியம் இருக்கவேண்டிய ஓர் சிறந்த பொதுநூல். விலை அணா 6.

நவரத்தின ஒப்பாரி : இதில் ஸ்திரீகள் துக்கிக்கும் ஒப்பாரிகளும், மன்மதன் ரதி வாக்குவாதமும், இரதிதேவியின் [illegible]லம்பலொப்பாரியும் மன்மதன் எரிந்தான் எரியவில்லையென்ற சந்தேக நிவர்த்தி லாவணி[illegible]ங்கியிருக்கின்றது. விலை அணா 5.

ஸ்ரீராம பராக்கிரமம் : இது ஓர் சிறந்த பக்திநூல். பாலர் பாலிகைகள் முதல் சகலரும் எளிதில் வாசிக்கத் தகுந்த செந்தமிழ் நடையில் இராமாயணம் முழுசரித்திரமும் அடங்கியுள்ளது. அணா 6.

டெய்லரிங் அண்டு கட்டிங் : கோட்டு முதலிய உடுப்புகளை வெட்டுவதற்கான பிளான்களும், கணக்குகளும் உள்ளது. விலை ரூபா 1.

ஸ்ரீகேதாரீஸ்வர விரதமகிமை : இ[illegible] புத்தகம் ஒவ்வொருவரிடமும் [illegible]சியம் இருக்கவேண்டும்.

பழனியாண்டவர் பக்திரச[illegible] கீர்த்தனை விலை அணா 4

சிறப்புப் பெயரகராதி ரூபா 4 0 0

இதர புத்தகங்களும், எமது கம்பெனி பெரிய கேட்லாக்கும் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

எமது விலாசம்:— விநாயகம் அண்டு கம்பெனி,
ஜூலை போஸ்டு, மதராஸ்.